

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

22. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

5. ČERVNA 2011

Z obsahu:

Abraháмова modlitba

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
18. května 2011
- strana 2 -

Pán zjevuje tajemství Mariina života (dokončení)

Ignacio Navarro
- strana 4 -

Svatá Eucharistie jako střed a srdce svátostí (2)

Odiło Altmann OFM
- strana 5 -

„Nic se nebojte, já budu kralovat navzdory svým nepřátelům.“

Tak promluvil Ježíš
k svatě Markétě Marii
Alacoque
- strana 6 -

Před oltářem

Adorace
Conchity Armidy
- strana 7 -

Nauka o Srdci Ježíšovu

P. Mateo Crawley
- strana 8 -

Svatý Paschal Baylon

- strana 9 -

Dědičný hřích

- strana 10 -

Zemřel arcibiskup

Karel Otčenášek
- strana 11 -

Ad multos annos!

*Týdeník Světlo se připojuje k blahopřáním
novému královéhradeckému biskupovi (str. 11)*

Katedrála Svatého Ducha v Hradci Králové

Editorial

Zastánci evoluční teorie pokládají moře za kořebku všeho života. Ať tomu tak je nebo není, návštěva mořských hlubin je takřka nekořečnou přehlídkou nevidaného bohatství a krásy stvoření. Není ve srovnání s tím takřka nepochopitelné, že existuje také moře zcela opačného charakteru, které nese příznačný název Mrtvé? Mrtvý charakter této oblasti ještě podtrhuje skutečnost, že zde prakticky vůbec neprší. Není to přímo přírodní absurdita?

Mrtvé je zde nejen moře, ale na jeho březích je také zcela unikátní obrovský solný hrob kvetoucí civilizace, který by měl být trvalým mementem pro všechny lidské generace. Ta mrtvá města známe pod jmény Sodoma a Gomora a byla o nich řeč v poslední katechezi Benedikta XVI. Ta měla být pro každého podnětem k tomu, aby otevřel knihu Geneze a přečetl si její 18. a 19. kapitolu. Myslím, že bude překvapen, jak realisticky je zde popisován příběh starý více než čtyři tisíce let, jak živě přirozené a bezprostřední jsou dodnes i jeho dialogy.

Sodomu připomíná i sám Boží Syn a mluví o ní v souvislosti s potopou: „Jedli, pili, kupovali, prodávali, sázeli a stavěli. Ale toho dne, kdy Lot vyšel ze Sodomy, přšel z nebe oheň a síra a zahubil všechny.“ (Lk 17,28) Připomíná nám to pozdější dějinnou událost, která postihla kvetoucí města Herkulaneum a Pompeje. I zde byli lidé zaskočeni uprostřed neobyčejně blahobytného a rozmařilého života. Důvod, proč při výbuchu Vesuvu neopustili včas město a téměř všichni zahynuli, byl podle posledních výzkumů ten, že město zasáhly v noci velkou rychlostí horké toxické plyny o teplotě 400°C až 500°C. Podobně byli zřejmě zaskočeni obyvatelé Sodomy. Když se ve své rozmařilosti s neobyčejnou drzostí domáhali na Lotovi, aby jim k jejich

zvrácenostem vydal své hosty, sotva tušili, že jejich dny jsou definitivně sečteny. Z těchto kapitol Starého zákona je zřejmé, že hříchy společnosti mohou dosáhnout takového stupně, že je v zájmu lidstva, aby byla rakovina hříchu odstraněna i za cenu velmi bolestivé a zničující operace.

Sodoma a Gomora se staly symbolem společnosti zcela oddané hříchům, které přímo volají do nebe. Dřívější katechismy takové hříchy výslovně jmenovaly, a to vždy s patřičným odkazem na Písmo svaté. Hříchy do nebe volající jsou: vražda, homosexuální pohlavní styk, útisk sirotků a vdov a zadržování spravedlivé mzdy. Nejsou to všechno doslova a do písmene konkrétní projevy, které zcela výstižně charakterizují demoralizaci současné moderní společnosti?

To, že si člověk na neřest a ohavnost zvykne, nebo si ji dokonce oblíbí a osvojí jako své právo, vůbec nemění její objektivní podstatu, naopak to situaci ještě zhoršuje. Ohavnost praktikované perverzní sexuality spočívá v tom, že člověk svých schopností a své vynalézavosti využívá ke zcela zvrácenému zneužívání největšího daru, který má člověk činit Bohu nejvíce podobným a současně má zajistit zachování jeho rodu. Bůh je přitom dnes nejen ignorován, ale dokonce si o něm člověk dovoluje prohlásit, že si ani nesmí dovolit něco takového zakazovat, či dokonce postihovat.

Miliony a miliony roztrhaných dětských tělíček opravdu volají do nebe nářkem, který si sotva umíme představit. Na vraždění těch nejnevinnějších a nejbezbrannějších lidských bytostí byl vybudován celý průmysl. Brutalita, s jakou přitom člověk postupuje, stále roste. I o těchto maličkých platí Ježíšovo slovo: „Co jste učinili jednomu z těchto nejmenších, mně jste učinili!“ Toto rutinní vraždění ovšem pokládá

Dokončení na str. 13

Abraháмова modlitba

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 18. května 2011*

Drazí bratři a sestry, ve dvou předchozích katechezích jsme uvažovali o modlitbě jako univerzálním fenoménu, který je v rozličných formách přítomen ve všech kulturách všech dob. Dnes bych chtěl zahájit na toto téma biblickou exkurzi, která nás zavede k prohloubení dialogu o smlouvě Boha a člověka, který tvoří dějiny spásy až k vrcholu, definitivnímu slovu Ježíše Krista. Tato cesta nám připraví zastávky u některých důležitých textů a typických postav Starého a Nového zákona. Bude to Abrahám, velký patriarcha, otec všech věřících (srov. Řím 4,11–12.16–17), který nám nabízí první příklad modlitby v epizodě přímlyvy za města Sodomu a Gomoru. A chtěl bych vás také pozvat, abychom využili exkurze v příštích katechezích tak, abychom se naučili lépe poznávat Bibli, kterou, jak doufám, máte doma, abyste věnovali čas, četli ji a rozjímali v modlitbě, abyste poznávali obdivuhodné dějiny vztahu mezi Bohem a člověkem, mezi Bohem, který se nám sděluje, a člověkem, který odpovídá, který se modlí.

První text, o kterém chceme uvažovat, se nachází v kapitole 18 knihy Geneze; vypráví, že zloba obyvatel Sodomy a Gomory dosáhla vrcholu, takže byl nezbytný Boží zásah, aby vykonal akt spravedlnosti a zastavil zlo tím, že ona města zničí. A zde se vměšuje Abrahám. Bůh se rozhodl, že mu zjeví, co se má stát, a dává mu poznat tíži zla a jeho strašné důsledky, protože Abrahám je jeho vyvolený a má se stát velkým národem a dosáhnout božského požehnání pro celý svět. Jeho posláním je spása a ta má být odpovědí na hřích, který pronikl do lidské skutečnosti; skrze něho chce Hospodin

přivést lidstvo k víře, poslušnosti a spravedlnosti. A nyní se tento Boží přítel ocitá před skutečností a potřebou světa, prosí za ty, kteří mají být potrestáni, a žádá, aby byli zachráněni.

Abrahám chápe problém v celé jeho závažnosti a říká Hospodinu: „Skutečně chceš zahubit spravedlivého s viníkem? Snad je ve městě padesát spravedlivých; chceš to místo zahubit a neodpustit kvůli padesáti spravedlivým, kteří jsou v něm? Vzdal od sebe takovou myšlenku, že bys mohl takhle jednat: usmrtit spravedlivého spolu s viníkem. To by se spravedlivému vedlo stejně jako viníkovi. Vzdal od sebe takovou myšlenku! Copak by mohl soudce celé země nejednat spravedlivě?“ (v. 23–25) Těmito slovy Abrahám s velkou odvahou předkládá Bohu nezbytnost varovat se hromadné spravedlnosti: jestliže je město hříšné, je spravedlivé odsoudit jeho zločin a seslat trest, ale – tvrdí velký patriarcha – bylo by nespravedlivé trestat bez rozdílu všechny obyvatele. Jsou-li ve městě nevinní, není možno s nimi zacházet jako s hříšnými. Bůh, který je spravedlivý soudce, nemůže takto jednat, říká Abrahám správně Bohu.

Spravedlnost a odpuštění

Jestliže čteme text pozorněji, zjišťujeme, že Abraháмова žádost je ještě vážnější a hlubší, protože se neomezuje na to, aby žádal záchranu pro nevinné. Abrahám žádá odpuštění pro celé město a činí to tak, že se dovolává Boží spravedlnosti; říká totiž Hospodinu: „Chceš to místo zahubit a neodpustit kvůli padesáti spravedlivým, kteří jsou v něm?“ (v. 24b) Tímto způsobem dává do hry novou ideu spravedlnosti: ne takovou,

Dokončení na str. 12

Život věčný

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Prosím za ty, které jsi mi dal.

Připoj se k družině apoštolů, kteří se právě rozloučili se svým Mistrem. On vystoupil k Otci a oni se vraceli do Jeruzaléma, aby v horní místnosti očekávali, až se splní Pánovo zaslíbení a sestoupí na ně Utěšitel, Duch Svátý.

Dokud byl Pán s nimi, jeho Matka se zdržovala uctivě stranou. Nyní ji apoštolové přijímají do svého středu, protože takové bylo přání, které jim její Syn v Janovi odkázal. Co všechno jim připomíná tato posvátná místnost, tento první křesťanský chrám! Tady jim umyl nohy, aby je naučil pokorné službě druhým, tady jim dal jako pokrm své Tělo a také jim udělil kněžskou moc, aby tak činili na jeho památku. Tady se za ně modlil k Otci ve své velekněžské modlitbě. A po své smrti na kříži a zmrtyvýchvstání jim právě zde ukázal své oslavené rány, aby uvěřili, poslal je do celého světa a dal jim podíl na své božské moci, když je pověřil, aby lidem odpuštěli hříchy. Tyto zdi a tento prostor je přímo prosycen velkolepými projevy Boží lásky. Poděkuj Pánu vroucně za neocenitelný dar kněžství a poklad svátostí. Kdykoliv tedy vstupuješ do chrámu, uvědom si, že je to nástupce oné požehnané hořejší místnosti, kde začaly tak dojemně nekonečné divy Božího milosrdenství. A proto dříve než zde otevřeš své srdce Bohu a svá ústa k modlitbě, připomeň si, že tím prvním, kdo se zde modlil a stále modlí, je nejvyšší Velekněz, který pozvedl oči k nebi, aby vzýval svého nebeského Otce: *Otče, přišla má hodina, oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe.*

O jaké hodině a jaké slávě to Ježíš mluví? Je to hodina jeho úplného sebedarování v krvavé oběti na kříži. Prosí Otce, aby ho oslavil, a Otec ho oslaví tak, že přijme bezvýhradnou oběť jeho života, aby mu jej pak slavně vrátil za úsvitu třetího dne. Ale také Syn oslaví Otce: Když mu Otec dá moc nade všemi lidmi, uplatní svou nejvyšší moc tak, že všechno, co mu dal Otec, dá lidem: život věčný. Nic není mimo Boha většího, co by ti Otec skrze Syna mohl darovat. Není nic většího, co bys mohl kdekoli získat, než život věčný. Neboť tento život věčný je v tom, že poznáváš jediného pravého Boha a toho, kterého ti poslal: Ježíše Krista.

Boží sláva se projevuje v tom, že Bůh se rozdává ve svých darech. To, čím se Bůh

chce proslavit, je jeho nekonečná štědrost a nedostižná nezištnost: těm, které stvořil z ničeho, se daroval, to znamená zjevil a otevřel jim cestu k životu, který nekončí, protože je to věčný život v něm samém. Odvěky Boží plán, podle něhož Syn oslavuje Otce a Otec Syna, se tedy nemůže obejít bez tebe. Jsi vybrán, aby v tobě byl Boží Syn oslaven před tváří svého Otce! Ponoř se zcela do tohoto tajemství a rozjmej, jak veliká je tvá důstojnost v Božích očích, když si tě Otec stvořil jako drahocenné vlastnictví, aby tě pak daroval svému Synu! A co dělá Syn s tímto darem? Dává tomu vlastnictví poznat Otce a jeho slávu tím, že koná dílo, které Mu Otec svěřil. A když zapomnělo na svou hodnotu a důstojnost a samo se slepě zaprodalo do otroctví zlého nepřitele, zaplatí za toto od Otce darované vlastnictví nejvyšší cenu, jen aby je získal zpět pro Otcovu slávu. Žárlivě si je stráží a chrání jako Dobrý Pastýř, sytí je svým vlastním tělem a napájí svou krví, ustavičně se nad ním smilovává, hledá je, kdykoliv se zatoulá, a svými ranami uzdravuje jeho rány.

S tímto vědomím vstup dnes do Večeřadla a setrvej v modlitbách spolu s Ježíšovou Matkou Marií. Pros zaslíbeného Ducha, aby na tebe sestoupil a naučil tě žít plně z tohoto nevyčerpatelného zdroje radosti, před kterou jsou všechny jiné radosti jen pouhým zdáním. Tato radost zakotvená v samotném Bohu nepodléhá času ani změnám. V jejím světle se zcela proměňuje i všechno tvoje nevyhnutelné časné soužení. Máš všechny důvody radovat se i při největším trápení, že se můžeš stát účastníkem utrpení Kristových, abys mohl radostně jásat, až se slavně objeví. Kdo by tě mohl připravit o tvou důstojnost? Tvé postavení Božího dítěte ti zaručuje radost dokonce i tehdy, když se ti dostane od lidí potup a ponižení: *Když musíš snášet urážky pro Kristovo jméno, blaze tobě, protože na tobě spočívá Duch slávy, to jest Duch Boží.*

Oslavuj tedy svého Dobrodince, veleb Boha, že smíš nosit jeho jméno. Dokud opravdu žiješ s Pánem a v Pánu, nic tě nemůže připravit o tvoji důstojnost a radost. I v utrpení a ponižování se účastníš slávy, kterou má od Otce⁽¹⁾, dříve než byl svět.

Chceš-li se svému Pánu náležitě odvděčit, přičiň se ze všech sil, abys také svým způsobem života ustavičně oslavoval jeho jméno mezi lidmi. Ať je známa všem lidem nejen tvoje radost, ale i její opravdový důvod: *Věřím, že uvidím blaho od Hospodina v zemi živých. Pán je mé světlo a má spása, koho bych se bál? Pán je zástita mého života.*⁽²⁾ Nosím

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 1,12-14

Když byl Ježíš vzat do nebe, apoštolové se vrátili do Jeruzaléma z hory, která se nazývá Olivová. Je blízko Jeruzaléma, vzdálená jenom délku sobotní cesty. A když přišli zase do města, vystoupili do hořejší místnosti, kde bydleli Petr a Jan, Jakub a Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Horlivec a Juda, Jakubův bratr. Ti všichni jednomyslně setrávali v modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými.

2. čtení – 1 Petr 4,13-16

Milovaní! Radujte se, že máte účast na utrpení Kristově, abyste také mohli radostně jásat při jeho slavném zjevení. Když musíte snášet urážky pro Kristovo jméno, blaze vám, neboť na vás spočívá Duch slávy, to je Duch Boží. Ať nikdo z vás netrpí proto, že zavraždil nebo okradl, že někomu ublížil nebo jen že se míchal do záležitostí druhých lidí. Trpí-li však, že je křesťanem, za to se stydět nemusí; spíše ať Boha velebí, že je křesťanem.

Evangelium – Jan 17,1-11a

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se: „Otče, přišla ta hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe. Obdaril ho mocí nade všemi lidmi, aby dal věčný život všem, které jsi mu dal. Věčný život pak je to, že poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. Já jsem tě oslavil na zemi: dokončil jsem dílo, které jsi mi svěřil, abych je vykonal. Nyní oslav ty mne u sebe, Otče, slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve než byl svět. Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze světa. Byli tvoji a mně jsi je dal a zachovali tvoje slovo. Nyní poznali, že všechno, co mi dal, je od tebe; vždyť slova, která jsi dal mně, dal jsem jim. Oni je přijali a skutečně poznali, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že jsi mě poslal. Já prosím za ně. Neprosím za svět, ale za ty, které jsi mi dal, vždyť jsou tvoji; a všechno mé je tvé a všechno tvé je mé. V nich jsem oslaven. Už nejsem na světě, ale oni jsou na světě; a já jdu k tobě.“

v sobě největší Boží dar: život věčný. Jeho slávu a svou radost nemůžeš zjevit výmluvněji, než když všem projevuješ jeho lásku svou stálou vlídností, dobrotivou, nezištnou službou a ochotným odpuštěním. *Když nám Bůh projevil takovou lásku, i my se máme navzájem milovat*⁽³⁾, aby všichni poznali a uvěřili, jak dobrý je Pán, který tě k nim posílá.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Jan 1,14; ⁽²⁾ resp. žalm 27; ⁽³⁾ 1 Jan 4,11.

Pán zjevuje tajemství Mariina života (dokončení)

Posledních dvacet let života ctihodné Conchity Armídy je poznamenáno ústřední milostí, které se jí dostalo. Je to etapa jednoty s Pannou Marií v jejím tajemství mučednictví z osamocení. Když procházíme stránky jejího deníku, nacházíme a objevujeme jasný Boží program a záměr: připravuje ji a vede, aby žila v utrpení znamenajícím podíl na tajemství spásy, který se projevuje zde na zemi tím, že účinně oplodňuje Církev, kněze a díla Kříže.

Tato božská osvěcení o tajemství Mariiny osamocení, o jejích utrpeních a opuštěnosti ve spojení s Ježíšem, tajemství jejího duchovního mateřství byla dána Conchitě a jejím duchovním dětem nejen k rozjímání, kontemplaci a děkování, ale také k vyznačení cesty, po které měla kráčet od nynějška až do smrti, aby nadále šla s Marií, následovala ji, měla podstatnou účast na osamocení svaté Panny a prožívala s ní odlesk duchovního mateřství.

Četné zápisy ukazují, že Conchita velmi jasně pochopila vůli Pána, pokud jde o tuto duchovní cestu, která pro ni měla trvat až do smrti.

Při duchovních cvičeních, která pro ni připravil pater Felix, jí Pán řekl:

„V tomto duchovním ústraní tě chci sjednotit s Marií, Těšitelkou zarmoucených, s ní poletiš na cesty, které tě čekají, jestliže budeš opravdovou dcerou. Ona je Matkou svaté naděje: cvič se v této božské ctnosti jako ona, v ctnosti naděje, která je ctností samoty a bolesti, ctností, která aspiruje na nebe a rozšiřuje srdce, aby je mohlo obsáhnout. Pokaždé, když moje nejsvětější Matka cítila bolest mé nepřítomnosti v jakékoliv formě (a to znamená takřka ustavičně), ihned Mě obětovala Otci za spásu světa a za rodící se Církev. Při tomto jejím apoštolátu bolesti, (který je apoštolátem kříže), byl jsem v ní během období osamocení neplodnější v získávání proudu milosti z nebe. Tak i ty: začala tato nová etapa tvého života jako odlesk etapy Ma-

rii a je na tobě, abys jí následovala a nepromarnila utrpení, která ve spojení s ní a se Mnou nabývají na ceně. Učiň tímto způsobem své bolesti osamocení nadpřirozenými, aby byly plodné ve prospěch tvých dětí. Hleď, duše, které se na zemi nejvíce spojily se mnou skrze čistotu, oběť a lásku, jsou těmi, které obdrží největší počet milostí v nebi, a dokonce i na zemi, dřív, než se vrátí do vlasti.“ (DS 41, 135–136)

„Máš svůj opravdu velmi široký okruh duší, které chceš spasit, a tak následovat Marii. Všechny tvé bolesti mají tento cíl: Boží slávu a rozšíření a zdokonalení děl Kříže.“ (DS 41, 62–65)

„Moje dcero, v mojí oživující aktivitě ve prospěch duší zde na zemi Maria nebyla ode Mne oddělena, to znamená, že napodobování našich životů musí být simultánní, neboť život Marie se vlévá do mého. A tak jako jsem Vykupitel, ona se stala Spoluvykupitelkou, a duše, které jí nejvíce milují a nejvíce jsou

jí podobné, jsou ty duše, které nejdokonaleji nabývají mé podoby.“ (DS 41, 62–65)

„Jako odlesk jejího života a jejich bolesti máš ji napodobovat v onom přilnutí k mé vůli, která drtí tvé srdce a probodává ho. Musíš získat diadém, který jsi jednoho dne viděla, odměnu za mateřství, jehož titul jsem ti udělil, ale spolu s bolestmi bez počtu, tak jak to učinila Maria. Máš získávat na zemi všechny milosti pro syny a dcery děl Kříže v přítomnosti i v budoucnosti.“ (DS 293)

„Bud' jí nadále podobná a získávej až do své smrti milosti pro své děti, přijímej tato mučednictví duše, do nichž tě moje dobrota poslala, a napodobuj Marii,

uč se po jejím boku, jak trpět pro moji slávu.“ (DS 41, 306)

Když dal Pán Conchitě poznat nehlubší aspekty Mariiny osamocení, oné opuštěnosti, která je odleskem toho, co trpěl On v zahradě Olivové a na kříži, řekl jí: „Napodobuj ji ve své malosti a ve své malé kapacitě: snaž se jí být podobná ze všech sil svého srdce, a dělej to proto, abys získávala milosti a očišťovala se...“ (DS 42, 286)

„Můj Otec Mě miloval jako nikoho jiného... moji Matku miloval s nekonečným zalíbením... a je to pro duše velkou ctí, jsou-li vybrány, aby podporovaly Vykoupení a Spoluvykoupení v jednotě se Mnou a s Marií skrze apoštolát Kříže, který se odráží v nejvyšším stupni v tom, co ti právě říkám: v nevinné bolesti, láskyplné a čisté, ve spasitelné bolesti ve prospěch světa.“ (DS 42, 288)

„Bolesti spojené s mými mají tuto kvalitu a sílu: jsou zárodkem božské plodnosti, která získává zásluhu pro druhé; dar rozmnožení, protože všechno to, co je v Bohu a co vyplývá z božství, je nekonečné.

Jdi tedy vpřed, nechej se od Boha i od lidí tvořit i ničit v těsné jednotě s Marií, a i když Mě nebudeš vidět ani cítit, pokračuj na této cestě; jestliže ti vysvětlují tyto věci, je to kvůli tvé slabosti, přicházím, abych ti dodal sílu. Neopouštím tě. Doufej a důvěřuj; ano, dcero, pozvedni své srdce k naději a cvič se zvláštním způsobem na této duchovní cestě v božských ctnostech ve spojení s Marií.“ (DS 42, 291)

„Hleď, moje dcero, moje nejsvětější Matka i po mé smrti ustavičně obětovala Mne i sebe v jednotě se Mnou věčnému Otci za spásu světa, za hříšníky, za rodící se Církev a za všechny potřeby svých dětí. Byla Spoluvykupitelkou a musela naplnit zde na zemi své mateřské poslání. Ty jako její odlesk a její obraz napodobuj její ctnosti a s ní se spoj i se Mnou ve prospěch děl, která jsem ti svěřil.“ (DS 43, 133)

EXORCISTA O SATANOVÍ

Pater Gabriele Amorth provedl v posledních 26 letech na 70 000 exorcismů. Pro agenturu CNA prohlásil: „Svět musí vědět, že Satan existuje.“ Dábel a démoni dělají vše pro to, aby lidi odvedli od Boha a strhli do pekla. Používají k tomu obvyklé i neobvyklé formy. K neobvyklým patří posedlost, která může vést k zoufalství a rozpadu osobnosti, týráni člověka, jak tomu bylo u P. Pia, anebo posedlost určitého prostoru nebo zvířete. K posedlosti přispívají sekty, seance a drogy.

Bl. Jan Pavel II. se osvědčuje jako účinný pomocník proti Satanovi. Na otázku exorcisty, proč má takový strach z tohoto papeže, uvedl dábel dva důvody: Protože překřížil moje plány a vytrhl z mé moci mnoho mladých lidí.

Nejúčinnější přímluvkyní proti Zlému je ovšem Panna Maria. Je pro ďábla nepřijemnější než Ježíš Kristus, protože Zlý se cítí nejvíce pokořen, když ho přemůže lidský tvor. (Kath-net)

Conchita Armida velkodušně odpověděla na tuto Pánovu nabídku:

„...můj cíl: zapomenout na sebe a nehladat sebe. Můj Bože, uděl mi to! Tato bolest mě zabíjí, ale nechci, aby přestala, chci, abych napodobovala Marii. Nechci útěchu, protože Ježíš neměl útěchu. Nechci, aby se se mnou zacházelo lépe než s Ježíšem, mým vzorem, ani s Marií, mojí Matkou... Ať jsem nástrojem Boží slávy, naléhavě prosím, aby celý můj život byl ve všem jeho oslavou.“ (DS 41, 183-184)

„Bolestná Matko, ty víš, co jsou hořkosti, ty, která pláčeš srdcem, které pláče, a jsi příčinou jeho radosti! Smiluj se na de mnou a buď ode dneška mou společnicí, mou přítelkyní, mou Matkou!“ (DS 41, 225)

A za několik měsíců: „Matko, pláču pro strašnou opuštěnost: Ty víš, Matko duše, co to znamená mít Boha, a necítit ho. Já jsem to nevěděla, že kromě osamocení jsi trpěla také opuštěností. Cítím s tebou, Maria, a moje krvácející srdce bez dechu a zničené Tě volá: Matko opuštěných, Královno mučedníků, měj soucit a smilování se svou maličkou a ubohou dcerou, která chce být hodná, a nemůže. Přijď mi na pomoc, protože horoucně toužím trpět spolu s tebou.“ (DS 42, 294-295)

A Pánu říká: „Ó Bože mého srdce... nemohu přijít k Tobě bez Tebe... chci Ti být věrná, zřící se sebe, milovat Tě a konat tvou vůli.“ (DS 42, 220)

Z knihy Concepción Cabrera de Armida: Itinerario spirituale le grandi tappe a cura di Ignacio Navarro
Překlad -lš-

Poznámka: V nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o. vyšla o Conchitě Armidě kniha *Duchovní deník matky rodiny* a z jejích knih *Pán Ježíš o svých kněžích*. Knihy si můžete objednat na adrese našeho nakladatelství, která je uvedena pod nabídkou knih na poslední straně Světla.

Svatá Eucharistie jako střed a srdce svátostí (2)

EUCCHARISTIE A MANŽELSTVÍ

Spojení mezi těmito dvěma svátostmi je hlubší a těsnější, než by se na první pohled zdálo: Rozlišujeme církev učící a církev naslouchající. Ale ta první ztrácí smysl, jestliže není ta druhá. Křesťanské manželství je živnou půdou pro obojí. Tak se mohla udát epizoda mezi svatým paapežem Piem X. a jeho matkou. Když Sarto jako biskup v Mantově navštívil jednou svou matku a ukázal jí svůj biskupský prsten, tu maminka položila vedle něho svůj a řekla: „Neměl bys nikdy svůj prsten, kdyby nejdříve nebyl ten můj.“ A svatý syn jí dal radostně za pravdu.

1. Ježíš na svatbě

a) Křesťanští manželé by neměli opomenout přijmout při svém sňatku také svatě přijímání. Dnes, kdy byl tak usnadněn eucharistický půst, nabízí se snoubencům především svatební hostina s Ním. On je ten „velký Třetí“, od kterého závisí všechno, požehnání v dětech, svornost a soulad. On je tím nejlaskavějším, nejvznešenějším a nejmocnějším svatebním Svědkem.

b) Nikdo nemá takové pochození pro radosti i bolesti rodinného života. On sám přece vyrůstal v rodině; na svatbě v Káně nesmírně potěšil novomanžele i všechny hosty. Pro přirovnání nebeského království s oblibou volí podobenství o svatební hostině a sám sebe přirovnává k ženichovi.

c) Když pak manželé častěji spolu přistupují ke stolu Pána, který očisťuje a zjasňuje svědomí, obnovuje vzájemnou lásku mezi nimi i lásku k druhým, kolik požehnání si mohou odnést!

2. Vyzarování Eucharistie v rodině

Nejhlubší tajemství Eucharistie nespočívá v ní samotné. Jako oběť a obětní hostina směřuje toto tajemství k živým lidem, a to právě tam, kde je nejvíce potřebná vzájemná důvěra: do rodiny.

a) Mše svatá je sama školou oběti. Nejméně jednou týdně, v neděli! Ale u těch, kteří chtějí duchovně opravdu žít, pokud možno denně. K tomu nás vyzývá církev. Svatý František podle Celana pokládal za neodpuštělné zanedbání, kdyby vynechal jedinou mši svatou.

b) První svatě přijímání dětí. Když Pius X. dal dětem tak časně prostřít eucharistický stůl, počítal se spoluprací rodiny, zvláště matky. Ona je vždy tím nejlepším katechetou, protože nikdo tak nerozumí dítěti a neumí najít tak vhodná slova. Ať už jde o přípravu vnitřní nebo o vnější, o tom, jak se ozdobí k této tak velké slavnosti jeho tělo i jeho srdce, rozhoduje nejvíce matka.

c) Děti projevují někdy neuvěřitelně živou chápavost. Jedna sestra, která pracovala ve výuce a přípravě dětí na první svatě přijímání v jednom městě, vyprávěla tento zážitek. Ptala se sedmiletých dětí, jak je možné, že Pán Ježíš bydlí v nebi i ve sva-

tostánku. Chtěla od nich slyšet, že je ve svatostánku přítomen ve způsobě chleba. Nejdříve panovalo mlčení. Při opakované otázce se přihlásil jeden maličký: „Sestro, já vím, jak to je. V nebi má Pán Bůh svůj byt. Ale tady v kostele má svou ordinaci.“ Překvapující, ale pěkná odpověď.

d) Ježíš chce mít i nadále děti pro sebe: jako kněze, jako řeholníky, jako ministranty a kostelníky i jako pomocníky ve farním životě. To všechno může být krásnou službou u oltáře a oslavou svatě Eucharistie.

3. „Poslední“ souvislosti

Když Ježíš procházel Palesčinou, navštěvoval rodiny: Petra a jeho tchyni, Marii, Martu a Lazara atd.

a) Svatě přijímání nemocných. Ježíš se nezdráhá přijít osobně do domu a do našeho lazaretu, když některý člen rodiny již nemůže jít do kostela. Jedno školou povinné děvče mělo matku, která měla rakovinu hltnu a nemohla přistupovat ke svatému přijímání. Děvče si našlo své východisko. Šlo do kostela k svatému přijímání a pak spěchalo domů, stisklo maminku ve své náruči a u ní se modlilo své díkyvzdání.

b) Pokrm na cestu. Když se některý člen rodiny chystá na velkou cestu, připravíme mu pečlivě jídlo. Cesta na věčnost je rozhodující a Ježíš sám se nabízí jako doprovod i jako pokrm na cestu. On je pro nás všechny cíl a chce vzít k sobě každého člena naší rodiny. Eucharistická „domácí liturgie“ – kostel doma, je doprovodem Ježíšovy vstřícnosti a laskavé péče.

c) Nakonec při doprovodu k poslednímu odpočinku se shromáždí členové rodiny při eucharistické slavnosti, aby se rozloučili se svým zesnulým a vyprosili mu odpuštění všech vin a trestů a šťastné shledání se všemi před Božím trůnem.

(Pokračování)
Dienst am Glauben 2/2011
Překlad -lš-

NEPŘÍTOMNOST BOHA

Řezenský biskup Müller si ve svém pastýřském listě k nadcházející pastorační návštěvě Benedikta XVI. v Německu trpce stěžuje na skutečnost, jak velký počet lidí žije, jako by Boha nebylo. Biskup kritizuje také nejnovější reformní požadavky, které chtějí stírat rozdíly mezi křesťanskou a sekularizovanou morálkou.

Kath-net

„Nic se nebojte, já budu kralovat navzdory svým nepřátelům.“

Tak promluvil Ježíš k svaté Markétě Marii Alacoque

„Hle, mé Srdce, kde jste se narodili vy, věřící, vy, moje Církev, jako se Eva narodila z Adamova žebra. Vizte, jak ho kopí otevřelo, aby pro vás byla otevřená brána do ráje.“ Těmito slovy v první polovině třináctého století svatý Antonín Paduánský v jedné své homilii jakoby anticipoval úctu k Nejsvětějšímu Srdci, která se v posledních stoletích církevních dějin nesmírně rozšířila v souvislosti s postavou svaté Markéty Marie Alacoque.

Tato sestra řádu Navštívení, který založil svatý František Saleský, ve svém krátkém, 43 let trvajícím životě zažila mimořádné milosti. Ježíš se jí vícekrát zjevil: vybral si ji, jak řekl, aby dal poznat celému světu své Nejsvětější Srdce, zdroj jeho nekonečné lásky k lidem.

Narodila se 1647 v Lauthecourt, městečku v srdci Francie, několik kilometrů od Paray-le-Monial, místa, kde pak strávila svůj řeholní život. Byla pátou dcerou Clauda Alacoque, advokáta a notáře Ludvíka XIV.

Vyrůstala nejdříve v zámku Corcheval, v domě jedné své kmotry, a pak v ústavu řízeném klariskami z Charolles. Zde se naučila modlit a milovat Ježíše tak vroucně, že jí sestry povolily přistoupit k prvnímu svatému přijímání v devíti letech, což byla v té době výjimka. Malou Markétku stále více přitahovala adorace před Nejsvětější svátostí a modlitba růžence. O svém dětství napsala: „Nejsvětější Panna o mne velmi pečovala; utíkala jsem se k ní ve všech potřebách a ona mě zachránila z mnoha nebezpečí.“

Zvláštní ochrana Panny Marie ji provázela především během dlouhé nemoci, která ji upoutala na lůžko na čtyři roky od 10 do 14 let, a také v letech

následujících až do doby vstupu do kláštera.

Byla to obtížná léta, kdy Markéta ztratila otce a jednu svou sestru a stala se, tak říkajíc, cizinkou ve svém domě. Pěstouni, které matka pověřila správou jejích věcí, ji zbavili vši svobody a jednali s ní jako se služkou. Když Markéta požadovala slušné šaty, aby mohla jít na mši, odmítli to a ona byla nucena půjčit si je od přítelkyně. Navíc jí někdy nedovolili ani vycházet. „Nevěděla jsem, kam se mám obrátit,“ napsala světiče, „jen do jednoho koutu zahrady, kde jsem si mohla kleknout a otevřít své srdce a své slzy Bohu.“

Pak onemocněla i matka a uzdravila se jen díky lásce, péči a modlitbám Markéty, kte-

rá zatím vyrostla a začala si klást otázku, jakou s ní má Boží vůle záměry. Matka by jí ráda viděla vdanou jako matku rodiny, ale hlubokou touhou Markéty bylo zasvětit se Pánu. „Stravovala mě touha milovat Ho,“ řekla později.

ČLOVĚK JE SVOU PŘIROZENOSTÍ NÁBOŽENSKÝ

Téma, které právě probírá Benedikt XVI. ve svých katechezích, potvrdila obsáhlá mezinárodní studie na univerzitě v Oxfordu. Tuto otázku zkoumalo 57 badatelů ve 20 zemích. Lidské myšlení vidí svět v dimenzích, které jsou náboženské. To ovšem neznamená, že by byl člověk automaticky „programován“ na Boha. Náboženský instinkt se může orientovat i na více bohů. Je ovlivňován mnoha vlivy, především kulturou. Děti do čtyř let jsou přesvědčeny, že jejich matka i Bůh mají nadlidské schopnosti. Náboženství má stále větší vliv na veřejný život. Věřící lidé drží více pospolu a podporují společnost.

OBNOVA PÁTEČNÍHO POSTU

Angličtí biskupové oznámili svým věřícím, že obnovují závazný půst zdrženlivosti od masa každý pátek. Pátek je „kající den, protože je to den smrti našeho Pána“. Ti, kdo se masitému pokrmu nemohou vyhnout nebo maso nejedí, mají si uložit jiný kající skutek. Tak máme spojit svou obět s obětí Ježíše Krista, který dal svůj život za naši záchranu.

ARCHEOLOGICKÝ NÁLEZ V TURECKU

Turečtí archeologové odhalili v Laodiceji zbytky jednoho z nejstarších křesťanských chrámů světa. Kostel byl postaven v letech 313–320, bezprostředně po Milánském ediktu. Kostel si v podzemí uchoval svou původní podobu. To umožňuje získávat nové poznatky o původním křesťanství. Kostel má být zpřístupněn v příštím roce.

Kath-net

Ve 22 letech přijala biřmování a ke svému jménu připojila další jméno, Marie. Po několika dalších letech zlomila odpor rodiny, korunovala svůj sen stát se řeholní sestrou a 25. května 1671 vstoupila do kláštera Navštívení v Paray-le-Monial.

„Jako plátno čekající na malíře“

Po vstupu do kláštera byla zmatena z latinských obřadů a textů, kterým nerozuměla. Prošla tedy novicmistryni, aby ji naučila modlit se. „Postav se před našeho Pána jako plátno, které čeká na malíře.“ Sestra Markéta hned nepochopila, a když po nějakém čase uvažovala o smyslu těchto slov, uslyšela vnitřní hlas, který jí řekl: „Pojď, budu tě učit.“ V té chvíli, jak vzpomíná světiče, Ježíš jí byl nablízku a obdaroval ji velkým vnitřním pokojem. Myslel za ni na všechno.

Láska k Ježíši jí podněcovala, aby se chodila modlit před Nejsvětější svátostí mnohem více než ostatní sestry, které se na ni začaly dívat s nedůvěrou a podezřením. Myslely si, že se chce stavět na odív, a proto jí svěřovaly pokořující práce, aby „ji držely nohama na zemi“. Poslaly ji např. do zahrady hlídat oslici s mládětem, aby něco v zahradě nezničily. Jednou se zabrala do modlitby, a i když zapomněla dávat na zvířata pozor, ta nezpůsobila k překvapení sester žádnou škodu.

Život pokračoval, rozdělený mezi modlitbu a práci. Sestře Markétě byla svěřena klášterní ošetřovna a často byla nucena strpět tvrdost, s jakou s ní představené jednaly. Markéta na obvinění neodpovídala a poslouchala i v nejmenších věcech.

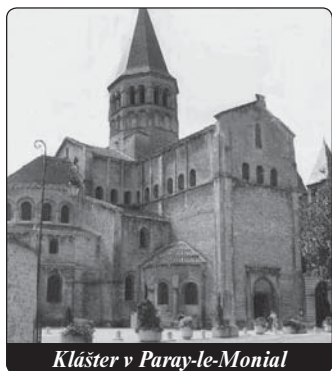
Vyvolená učednice Nejsvětějšího Srdce

To všechno byla předehra zjevení a sdělení, ve kterém Nejsvětější Srdce svěřilo Markétě Marii poslání a poselství, aby je oznámila celému světu. To se přihodilo 27. prosince 1673: Ježíš jí

řekl: „Mé Božské Srdce je tak zachváčeno láskou k lidem a zvláště k tobě, že již v sobě nemůže zadržet plameny své horoucí lásky a cítí potřebu rozlít je skrze tebe, zjevit se jim a obohatit je o své vzácné poklady, jaké obsahuje milost posvěcující.“

Počínaje tímto dnem zjevil se jí Ježíš mnohokrát. Během zjevení r. 1674 ji požádal o dvě prosté a konkrétní věci: aby přistupovala k svatému přijímání o všech prvních pátcích v měsíci a strávila v modlitbě každý čtvrtek hodinu od 23 do 24 hodin ve vzpomínce na zahradu Getsemanskou a prosila o milosrdenství pro hříšníky. Modlitba a svátosti jsou dva řádné prostředky, které otevírají cestu pro Boží milost, tj. pro Nejsvětější Srdce.

Pro všechny, kteří budou tyto věci praktikovat, Ježíš připojil zaslíbení a žádal sestru Markétu Marii, aby s tím seznámila celý svět. Markéta nevěděla, jak

Kláster v Paray-le-Monial

to má udělat, neboť byla obklopena nedůvěrou svých spolusester, které jí nedovolily ani opatřit obraz Božského Srdce a veřejně ho vystavit. Ale Ježíš jí dodával odvahy. V jednom svém zjevení jí řekl: „Nic se neboj, budu kralovat i navzdory nepřátelům a každému, kdo se bude snažit postavit proti.“ „To mě velmi povzbudilo,“ připojila světkice ve své autobiografii, „protože jsem netoužila po ničem jiném, než abych Ho viděla kralovat. Svěřila jsem tedy jeho péči, aby se postaral o svou věc, zatím co já budu v mlčení trpět.“

A skutečně, brzy se jí nabídla pomoc v osobě jezuity Clauda

La Colombièra, který byl mnoho let jejím duchovním vůdcem, uznal zjevení, která přijala Markéta Marie, jako skutečně inspirovaná Bohem, povzbuzoval ji, podporoval její záležitost u představené řádu Navštívení a sám se stal apoštolem úcty k Nejsvětějšímu Srdci.

A krok za krokem nejdříve v jejím klášteře, pak v několika rodinách a nakonec ve velmi mnoha rodinách se již během života sestry Markéty Marie rozšířila úcta k Nejsvětějšímu Srdci, která zaznamenala po její smrti mimořádný rozvoj, takže ani sto let po smrti Markéty Marie ustanovil Klement XIII. svátek Nejsvětějšího Srdce. Oznámil překvapující skutečnost, že již v roce 1090 existovala bratrstva jemu zasvěcená a že se rozhodl ustanovit tento svátek na 6. února 1765.

Pak to byl papež Lev XIII., který shromáždil celé poselství Markéty Marie a zasvětil svět Nejsvětějšímu Srdci 11. června 1899. Dvacet let nato na pahorku Montmartre v Paříži, kde svatý Dionysius podstoupil spolu se svými druhy mučednickou smrt, byla posvěcena velká bazilika Sacré Coeur, která dominuje francouzskému hlavnímu městu.

Souběžně s těmito veřejnými akty se rozšířila po celém katolickém světě úcta k Božskému Srdci.

Pokud jde o Markétu Marii, závěr jejího života byl poznamenán rostoucím počtem žádostí o duchovní rady a stále více osob jí chtělo vidět a dotknout se té, která jako Tomáš viděla a dotýkala se Ježíšova Srdce. Ale to jen prohlubovalo její touhu žít v skrytu, aspirace, kterou vyjádřila v jedné větě: „Vše od Boha a nic ode mne, všechno pro Boha a nic pro mne.“ Tato věta byla prostou odpovědí na láskyplná slova, která jí Ježíš řekl přímo o něco dříve: „Já jsem tvůj život a ty budeš žít jen ve mně a pro mne.“

30giorni 3/2011
Překlad -lš-

Před oltářem

Miluji tě, jako mne miloval Otec

Dal jsem vám příklad. Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy. (Jan 13,15)

Jaké byly Ježíšovy skutky, jak naplnil hodiny a minuty svého nejsvětějšího života? Ustavičným řetězem heroických ctností, ustavičným úkonem lásky a oběti.

Milovat a obětovat se! To je život našeho nejsladšího Spasitele.

Od jeslí až na kříž, od vtělení až do smrti, Ježíš nestrávil dne ani hodiny, ani okamžik bez ponížení a bez kříže.

V těchto dvou ctnostech, pokoře a oběti, nejvíce planulo jeho Srdce, a to stále více a více. Ano, Živote mého života, můj milovaný Ježíši!

Láska byl tvůj kat, tato láska tě dohnala až na kříž: toužím, aby i moje láska byla jako tvoje, aby mě ničila v utrpení, aby mě pokořovala bez míry a obětovala bez konce.

Dej mi, Ježíši, tuto žízeň po ponížení, jakou jsi měl vždy Ty, a tu touhu po utrpení, která nikdy nebyla nasycena! Jak se nemám stydět, můj Ježíši, když jsem tak pyšná a tak lenivá v konání dobra?

Ó Živote mé duše, můj ohni, Bože lásky, přetvoř moje srdce ve tvé, abych uměla trpět a milovat pohrdání a kříž.

Zanechal jsi mi příklad, Pane, a ve svém krátkém životě jsi mi dal všechnu svou krev, své síly, svou čest, všechny dokonale praktikované ctnosti a své nekonečné zásluhy, abys mě spasil.

Žádej ode mne, Ježíši, moje Dobro, abych Tě napodobovala, abych jednala jako Ty, ale děsí mě kontrast mezi mým hříšným životem a tvým nevinným, mezi mojí smyslovostí a přisností, s jakou jsi zacházel se svým nejsvětějším Tělem.

Ty jsi, Pane, nedolomil naloženou třtinu, Ty jsi neuhasil doutnající knot... jak veliká je něžnost tvého Srdce!

Tvoje slova byla mléko a med... Nazýval ses Synem člověka: ja-

ká pokora! *Nechte maličké přijít ke mně a nebraňte jim (Lk 18,16)*, řekl jsi; jaká láskyplnost!

Chodil jsi světem a žehnal... zachránils cizoložnou ženu, dal jsi vodu Samaritance, zatímco sám jsi měl žízeň: jaká je tvoje péče, Ježíši, jaká dobrota, jaká láska!

Za jeden pohár čerstvé vody jsi nabídl věčnou odplatu! Odpouštíš a zapomináš: Petr a Magdaléna to dosvědčí. Za svá záda jsi hodil naše hříchy, abys je neviděl, smazal jsi je svou krví a hodil do mořských hlubin, aby zmizely.

Pojďte ke mně všichni a já vás občerstvím... prostě, a obdržíte, thučte, a bude vám otevřeno... (srov. Mt 11,28; Jan 16,24; Lk 11,9)

Jaká něžnost!... A jaká chudoba: neměl jsi kámen, na který bys složil hlavu! A jaká poslušnost: až k smrti, a to k smrti na kříži! A jaká mírnost! *Učte se ode mne (Mt 11,29)*, řekl jsi. A jaká dobrota! *Zjevila se na světě dobrota*, říkali.

Jak mimořádné bylo tvé sebezapření v tom, že jsi dal svůj život nejen za své přátele, ale i za své nepřátele! A jaké srdce: i po smrti jsi je otevřel, aby mi bylo útočištěm a životem!...

Ježíši, Boží Lásko, Bože lásky! Odejmi z mého života každý tep, který by nebyl pro Tebe, dej, abych se styděla a zanechala života, jaký jsem doposud vedla.

Toužím se Ti od nyníška podobat, můj Ježíši, ale pomáhej mi, protože Ty jsi moje naděje a bez Tebe zůstanu tím, čím jsem.

Ó Maria, která jsi mohla slyšet božská slova *Dal jsem vám příklad. Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy (Jan 13,15)* a která jsi vždy napodobovala Ježíše a osvojila si rysy jeho milovaného Srdce, učni, abychom také my, tvoji synové a dcery, jednali jako jednal Ježíš, z lásky k věčnému Otci, a abych jako On byla ukřižována. Amen.

Conchita Armida:

Před oltářem. Adorace č. 78

Překlad -lš-

Žádná nauka není přihodnější pro uskutečnění dvojího kněžského ideálu být svatý a být apoštol než nauka o Ježíšově Srdci, protože ona je skutečně pojata v duchu církevního učení. Jak by zájasi velcí světci dřívějších dob, kdyby znali to, co známe my dnes o Ježíšově Srdci!... Jak by pili dlouhými doušky „z pramenů Spasitele“, z rány v boku našeho Spasitele!...

My jsme šťastnější než oni, neboť žijeme v tomto plném dnu a v plnosti božské záře Ježíšova Srdce. Kéž dokážeme čerpat prospěch z onoho světla a plamene, které se šíří proudem na církev a na duše z klanění hodného Srdce.

Matko krásného milování, Královno Večeřadla, odhal před zrakerm nás kněží a apoštolů Božskou Svatyni Ježíšova Srdce!

A protože tato svatá Brána svatého Boku zůstává otevřená od dob Kalvárie, vstupme do této propasti božské lásky, abychom tak přijali žhoucí lásku, která by nás posvětila, a plamen Letnic, který by z nás učinil pravé hlasatele Království Nejsvětějšího Srdce v duších, v rodinách, ve společnosti.

V tomto okamžiku se s radostí a překvapením snažme změřit podle slov sv. Pavla „výšku a hloubku, délku a šířku propasti božské lásky“ zjevené světu láskou Ježíše Krista (srov. Ef 3,18). Padněme na kolena a pronikněme do „Sancta Sanctorum“ Srdce, které zemřelo pro naše hříchy, ale zemřelo z lásky, aby nás spasilo.

Co znamená teologicky Nejsvětější Srdce Ježíšovo? Vy to víte lépe než já. To neznamená ani výlučně, ani principiálně pouze tělesné srdce, kterému se klaníme jako celé božské Osobě. Pod tímto symbolem hmotného srdce představuje církev vznešenou transcendentní pravdu, totiž přesně tu, kterou vyjadřuje ve své definici evangelista Jan: „Deus caritas est“ – „Bůh je láska.“ (1 Jan 4,16)

Nauka o Srdci Ježíšovu „Caritas Christi urget nos“ (2 Kor 5,14)

Církev nám ještě říká, že Ježíš Kristus jakožto Bůh a Člověk je zjevením nekonečné lásky, jakou je Bůh, Otec: „Láskou věčnou nás Bůh miloval.“ (srov. Jer 31,3) Ba co více, stejným způsobem jako všechny vztahy Boha k jeho tvoru začínají a naplňují se v lásce, tak také vzájemnost vztahů nás tvorů ke Stvořiteli skrze Ježíše Krista musí mít vchozí bod a své naplnění v lásce.

Sledujte, jak tento Bůh – Láska v tom, jak se obětuje, daruje nám jen lásku. Sledujte, jak tento Bůh – Láska v tom, jak se dovolává svých práv, nepožaduje od tvora v podstatě nic jiného než lásku. A to je důvod, proč svatý Pavel zvolal: „Naplnění zákona je láska.“ (Řím 13,10) Naplnění všeho zákona dokonalostí a spásy je láska. „Kdo miluje, naplnil zákon.“ (Řím 13,8) Kdo opravdu miluje, naplnil tím plně zákon.

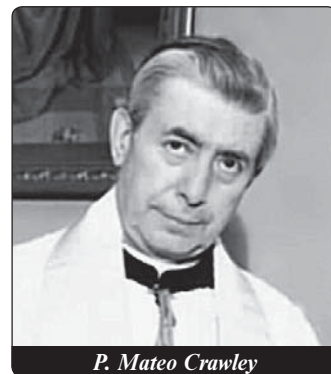
Aby potvrdil a zdůraznil tento zákon, který obsahuje a zahrnuje celou ekonomii vzájemných vztahů mezi nebem a zemí, prohlašuje nesrovnatelný apoštol svatý Pavel ve chvalozpěvu, který je z těch nepřekvapivějších, jaký můžeme najít v jeho listech: „Kdybych mluvil jazyky andělskými, ale neměl lásku, byl bych jako znějící kov a cimbál zvučící.

A kdybych měl dar prorokovat, rozuměl všem tajemstvím, ovládal všechno, co se může vědět, a víru měl v nejvyšší míře, ale neměl lásku, nejsem nic. A kdybych rozdal všechno, co mám, a pro druhého do ohně skočil, ale neměl lásku, nic to neprospěje.“ (1 Kor 13,1-3)

Ve smyslu této hluboké nauky „Srdce Ježíšovo“ není jen prostá pobožnost ve smyslu lidového pojetí, ale je to syntéza celého katolického dogmatu. Není to ani pouhý projev křesťanské zbožnosti, ale velmi chvályhodná forma, adorační hymnus, nejkrásnější mezi ostatními k Pánově slávě. „Srdce Ježíšovo“ je totiž všechno toto, ale na tom není dosti, když beru v úvahu evangelium a formální nauku papežů církve.

Dovolte, abych to vysvětlil ve třech bodech, které si dovoluji nazvat evangelium Nejsvětějšího Srdce.

První bod: Pohnut svou nepochopitelnou a nekonečnou láskou Bůh chtěl vykoupit hříšný svět. Mohl to udělat tisícovým způsobem, slavným a hodným svého nekonečného majestátu. Ale jaké je to tajemství! On zvolil ponížení, pokoření: „A Slovo se stalo tělem.“ (Jan 1,14) Kdy-

P. Mateo Crawley

by se nějaký prostý novokřtěnec nebo geniální doktor ptal po důvodu tohoto tajemství, nenašli bychom žádnou odpověď kromě té solidní odpovědi, kterou dal sám Bůh: „Tak Bůh miloval svět“ (Jan 3,16): láska!

Obraťme stránku ke druhé kapitole: Vtělení bylo dostačující, aby spasilo tisíc světů, ale Bůh chtěl udělat více. On se také nemusel vtělit, a vidíme ho jako člověka. Když vykonal tento nevýslovný zázrak, nemusel jako Bůh zemřít, ale On chtěl sestoupit až do říše smrti: „Ukřižován umřel i pohřben jest“ – Bůh je mrtvola...

Jak a proč? – ptali se andělé. Pro ně stejně jako pro nás je odpověď totožná: „Tak miloval svět.“

Láska! Šílenství kříže není možno vysvětlit jinak než šílenstvím Boží lásky.

A otevřeme nyní třetí kapitolu: Když musel zemřít a vrátit se k Otci, neopustil nás a nezařechal jako sirotky.

Je Zelený čtvrtek a On pokračuje všechny míry: Člověk – Bůh vtělení a kříže se daruje až do skonání věků pro nejsvětější oběť mše svaté a svátost Eucharistie.

Dříve než se zeptáte na oltář a na ciborium, jak a proč, já vás předejdu slovy učedníka, který nám dává klíč k tajemství: „Protože miloval svoje, kteří byli ve světě, projevil jim lásku až do krajnosti... Tak Bůh miloval svět.“ (Jan 13,1; Jan 3,16)

Nekonečná Boží láska, nic jiného než nekonečná Boží láska může být přiměřeným vysvětlením toho daru par excellence.

ZÁKAZ LYNČOVÁNÍ

Indická biskupská konference uvítala rozhodnutí spolkového soudu, který zakázal radě starších konat soudy směřující k lynčování. Oběťmi byly především ženy, které se chtěly provdat za příslušníka nižší kasty. Podle zvláštní studie tvoří tyto ženy 72 % všech obětí. Církev rozvíjí širokou kampaň proti sociální diskriminaci. Kastovnictví je velkou překážkou k překonávání sociálních rozdílů.

DAR ITALSKÉHO PREZIDENTA PAPEŽI

Italský prezident Giorgio Napolitano připravil pro Benedikta XVI. koncert k 6. výročí jeho volby. Španělský dirigent Cobos řídil sbor a orchestr Římské opery. Na programu bylo „Credo“ Vivaldiho a „Stabat Mater“ Rossiniho. Před koncertem přijal papež prezidenta ke krátké audienci.

Kath-net

Ale která z těchto tří kapitol obsahuje pravou nauku o Nejsvětějším Srdci? První o vtělení? Druhá o kříži? Třetí o Eucharistii?

Je zřejmé, že každý z nás podle svých osobních sklonů může dávat přednost v meditaci nebo v kázání tomu nebo onomu ze tří tajemství. „Vitr vane, kam chce.“ (Jan 3,8)

A tak jako v análech církve nacházíme zástup světců, kteří nacházeli hlavní rozkoš v tajemství vtělení: z tisíců příkladů jeden nejnovější – Terezička od Ježíška;

jako máme voj nesčetných světců, kteří se dali uchvátit krásou Kříže: mezi nimi sv. František z Assisi, sv. Pavel od Kříže a mnoho dalších příkladů;

tak nyní známe světce, kteří žili ze svaté Eucharistie jako Paschal Baylon, Giuliana Falconieri a P. Eymard.

Tedy každý z nás může následovat vnučnutí Ducha Svatého a vlastní povolání. Ale od okamžiku, kdy se jedná o nauku o Ježíšově Srdci, nemůže to být jedna nebo druhá kapitola, o kterých jsme mluvili, ale všechny tři společně, které představují celek evangelia o Boží lásce zjevené ve vtělení, umučení a smrti a v nesrovnatelném daru sebe sama v Božské Eucharistii. Není tedy jedna kapitola více než druhá, abychom ji v tomto okamžiku zvolili, ale tři kapitoly spojené a slité v jednu, která shrnuje nejvyšší teologii, kterou Jan zhusťil do těchto slov: „Deus caritas est.“ (1 Jan 4,6) Bůh je láska.

A to je nauka, kterou svatý Pavel shrnuje do věty: „Protože mě miloval, za mě se obětoval,“ (Gal 2,20) pokud jde o Boží lásku k lidem, a „naplněním zákona je láska“, pokud jde o lásku lidí k Bohu.

Kdybych měl tuto tezi nyní napsat na tabuli nebo v nejvyšší možné míře definovat Ježíšovo Srdce a učinit tuto definici názornou a plastickou, představil bych tento triptych: před oltář s vystavenou Nejsvětější Svá-

Tento světec Eucharistie se narodil 16. května 1540 v den Letnic

v Torre Hermosa v Aragonii. Vyrostl ve velmi chudých poměrech a odmalička pásal dobytek. Během práce se často soustředil k modlitbě. Snažil se pobývat se svým stádem v blízkosti kostela, a když v kostele vyzváněl, v duchu se účastnil bohoslužby. Neúnavnou pilně se i při své službě naučil číst a četl pak pilně životopisy Páně a světců. Neměl žádného učitele, a přesto prosperoval v duchovním životě. U pána, kterému sloužil, si získal takovou vážnost, že mu nabízel za manželku svou dceru, aby se stal jeho dědicem. On však odmítl, protože toužil po řeholním životě. Žádal o přijetí k františkánům, ale neuspěl. Odíval se tedy velmi chudě do hábitu podobného tomu, jaký nosil svatý František, opásal se provazem, chodil bos a s odkrytou hlavou, přísně se postil a bičoval. Když františkáni v Loreto viděli jeho horlivost, přijali „svatého pasáčka“ mezi sebe. Řeholní sliby složil 2. února 1564. Vynikal františkánskou prostotou, pokorou a kázní. Nejdříve byl klášterním vrátným. O svůj pokrm se dělil s žebráky. Ale když bratři poznali jeho mimořádné milosti, považovali ho dokonce funkcemi, které jinak vykonávali kněží: začal učovat bratry do řeholních pravidel a později byl vyslán, aby obnovil kázeň v některých kláštorech. I když mu představení nabízeli, aby se stal knězem, z pokory to odmítl. Modlil se však mnoho za kazatele, kteří si od něho

tostí bych poslal svatého Tomáše Akvinského, aby na kolenou zpíval úžasný hymnus *Tantum ergo* – Chvalte ústa.

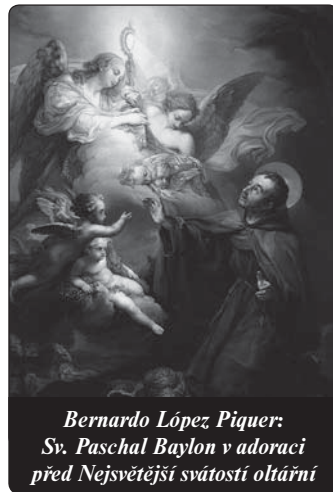
Po pravici Terezičku od Ježíše, která tiskne ke svému srdci Božské betlémské Jezulátko.

Po levici svatého Františka z Assisi v okamžiku, kdy se ukřižovaný Ježíš sklání z kříže, aby ho přitiskl na svou hrud.

Ale hle, v tomto okamžiku všechny tři osoby, jako by je zavolal tajemný hlas, pozvedají

Svatý Paschal Baylon

vyprošovali rady a pokyny. Měl také velký vliv na křesťanský lid. Řídil se heslem: „Člověk má mít srdce k Bohu jako dítě, k bližnímu jako otec a matka, k sobě jako přísný soudce.“

Svatý Baylon je svědectvím toho, co může Prozřetelnost způsobit v životě člověka: z negramotného se stal teolog, z absolutní chudoby přešel k bohatství neobyčejných darů Ducha Svatého, mezi nimiž vynikala vlitá moudrost pokorného vrátného. Španělský provinciál ho jednou poslal s dopisy za hlavním představeným do Paříže. Procházel ve Francii oblastmi, které ovládali kalvinisté. Stal se zde také terčem posměchu a v Orleansu byl dokonce v nebezpečí života, že ho kalvinisté ukamenují. Stalo se tak po veřejné disputaci o Nejsvětější svátosti. Přinesl si z cesty ránu na rameni, která se do smrti nezahojila. Po návratu z této mise napsal malou kni-

hu definicí a myšlenek o reálné přítomnosti Ježíše v Eucharistii a o božské moci, jaké se těší římský biskup. Ve své touze po dokonalosti si ukládal přísné kající skutky, které ohrožily jeho zdraví. Když mu lékař řekl, že jeho nemoc je smrtelná, odpověděl: „Nikdy jsem neslyšel tak radostnou zprávu!“ Zemřel s růžencem v rukou během slavné mše svaté a s pohledem na kříž právě v okamžiku pozdvihování o slavnosti Letnic, tak jak tomu bylo při jeho narození. Odešel k Pánu 17. května 1592 ve Villa Real ve věku 52 let. Byl nazván „Serafínem Eucharistie“ pro svou velkou úctu k Eucharistii a pro své četné myšlenky a modlitby obsažené v jeho spisech. Byl blahořečen 29. října 1618 Pavlem V. a za svatého ho prohlásil 16. října 1690 papež Alexandr VIII. Papež Lev XIII. ho 28. listopadu 1897 prohlásil za patrona eucharistických akcí a eucharistických kongresů. Jeho ostatky se těší velké úctě ve Villa Real. Při bratrovražedné španělské válce však byly zneuctěny a rozházeny. Část se vrátila na původní místo v roce 1952. Jeho horoucí úcta k Eucharistii inspirovala mnoho umělců, kteří ho zobrazují vždy na kolenou před Nejsvětější svátostí. Je pokládán za patrona kuchařů a cukrářů a za vynálezce vaječného punče. Jeho svátek se slaví v tradičním kalendáři 17. května.

*Podle Santi e beati
Překlad -lš-*

Kdybych měl k nim připojit svůj slabý hlas, dodal bych: „Sic nos amantem quis non redamaret?“ Kdo by nemiloval Toho, který nás tak miloval? Výměnou za jeho Srdce darujme mu svá srdce: „Synu, daruj mi své srdce.“ (Př 23,26)

(Dokončení příště)

*P. Mateo Crawley SS.CC.,
Ritiro Sacerdotale,
Grottaferrata - Trento, 1958
Překlad -lš-*

U příležitosti kulatého výročí atentátu na Jana Pavla II. vychází v Polsku kniha nazvaná *Papež měl zemřít. Vysvětlení Aliho Agci*. Obsáhlá kniha (600 stran) je souhrnem výpovědi tureckého atentátníka před italskými institucemi činnými v trestním řízení. Tato rozsáhlá dokumentace je nyní v držení Polského institutu národní paměti.

Autor knihy Andrzej Grajewski ukazuje, že italský soud se vůbec nepokusil ověřit tuto výpověď tureckého teroristy, směřující do Sovětského svazu. Podle dokumentů, které měl autor k dispozici, byli atentátníci celkem čtyři. Kromě Agci to byl ještě Omer Ay, Oral Celik z organizace Šedých vlků a také Sedat Sirri Kadem z bojůvky, která měla název Revoluční mládež. Bulharské speciální služby se zabývaly samotným vykonáním atentátu na náměstí sv. Petra. Připravily pro Agcu velmi přesnou dokumentaci a společně s ním provedly dvě ohledání dějiště atentátu před jeho provedením.

A potom je tu třetí okruh, okruh inspirátorů. Inspirátorem byla Moskva, o tom přece byla řeč již od samotného počátku. Záslouhou této knihy je však to, že ukazuje konkrétně, kdo, kde a kdy řekl Agcovi: „Dej se do toho.“ A tím je sovětský důstojník KGB major Vladimir Kužičkin, který pracoval pod krytím konzula sovětské ambasády v Teheránu.

Podle zahraničních pramenů připravil -lš-

Dědičný hřích

Dokumenty učitel-ského úřadu církve, které předkládá tridentský koncil, definitivním způsobem, posvátně a věrně definují nauku církve o milosti. Podívejme se na úvod a první dva kánony *Dekretu o hříchu*, který byl schválen 17. června 1546.

Krátká historická poznámka

Tento dekret tridentského koncilu má dnes svou aktuálnost vzhledem k různým bludům, které po svém interpretují, nebo popírají historickou skutečnost dědičného hříchu a pokládají jej za teologický vynález svatého Augustina.

Prostí věřící mají ze zkušenosti ověřeno, jak je rozumné *zůstávat v učení Kristově* (2 Jan 9), a zde se jeví užitečná konstatování, která učinil Augusto del Noce ve své knize *Problém ateismu*, právě pokud jde o dědičný hřích. Podle něho moderní ateismus se nepředstavuje pouze jako „radikální laicizace“ křesťanství, ale také jako znovuvyždření křesťanství v antických kategoriích: „Volba, která podmiňuje všechny kategorie a rozvoj racionalismu, spočívá v odmítání hříchu, tak jak ho popisuje Geneze. Kritika náboženství, která vyvrací Bibli, činí z ní pouze legendární vyprávění. Vysvětlení Bible, podle které zlo bylo na svět přivedeno aktem svobody, je nahrazeno výkladem, že zlo je přirozené a nutné stejně jako smrt. Vrací se tak k výkladu filosofa Anaximandra.“

Buďto konstatujeme, že zlo bylo přivedeno na svět jako důsledek svobodného rozhodnutí, jako „hřích velké pýchy a neposlušnosti“, jak říká Katechismus Pia X., nebo je zlo součástí stvoření, a tedy je „od Boha a v Bohu“, jak říká Hegel. Třetí možnost není.

Spolu se svatým apoštolem Janem můžeme říct (2 Jan 9): Buď setrváme u Kristovy nauky,

anebo jdeme dále – a tak ztratíme Boha, upadáme do gnosticizmu, nebo – lépe řečeno – do falešné gnóze.

K formám práce koncilu

Dědičný hřích byla první dogmatická otázka, kterou se tridentský koncil zabýval. Podnět k tomu předložili 21. května 1546 papežští legáti Del Monte, Pole a Cervini, jediní, kteří měli právo předkládat tyto otázky. Zdůraznění nauky o dědičném hříchu směřovalo proti bludům, které v těchto otázkách šířili protestanti, kteří čerpali z nauky gnostiků a pelagiánů. Podle procedurálních pravidel konala se nejdříve diskuse v „kongregaci teologů“, která se sešla již v 5 hodin ráno 24. května. Bylo jich 32 a takřka všichni byli příslušníci velkých řádů. Diskusi uzavřeli následujícího dne. „Generální shromáždění“ všech otců, kteří měli hlasovací právo, se konalo 28. května. Del Monte jim představil základní schéma. Pracovali na něm od 31. května do 5. června. První redakce dekretu, kterou připravili někteří biskupové a teologové a samotní legáti, obsahovala pouze takové výrazy, jaké použily konci-

ly a učitelé církve v materiálech již dříve schválených. Po doplnění některých připomínek byl dekret schválen 17. června 1546 v pátém zasedání koncilu v katedrále svatého Virgila.

Dekret o dědičném hříchu

Aby naše katolická víra, „bez které se nelze Bohu líbit“

(Žid 11,6), zůstala po odstranění bludů zachována, celistvá a neporušená ve své čistotě, a aby křesťanský lid „nebyl zmítán a strhován větrem kdejakého učení“ (Ef 4,14), od okamžiku, kdy starý had, nepřítel lidského rodu, mezi mnoha zly, která znetvořují Boží církve v těchto našich dnech, probudil nejen nové, ale také staré neshody i o dědičném hříchu a jeho léku, svatý ekumenický a všeobecný tridentský koncil legitimně spojený v Duchu Svatém za předsednictví samotných tří legátů Apoštolského stolce, s rozhodnou vůlí vyzvat k návratu bloudící a utvrdit nejisté, podle svědectví Písma svatého, nejtíhodnějších svatých Otců a koncilů a podle soudu a souhlasu samotné církve stanoví, vyznává a prohlašuje o samotném dědičném hříchu to, co dále následuje:

1. Jestliže někdo nepřipouští, že první člověk Adam, když překročil v ráji Boží přikázání, ztratil ihned svatost a spravedlnost, kterými byl obdařen, a tímto hříchem neposlušnosti upadl do Božího hněvu a nevole, a tedy do smrti, kterou mu Bůh dříve pohrozil, a se smrtí do otroctví „toho, který má vládu nad smrtí, totiž ďábla“ (Žid 2,14); a že celý Adam pro tento hřích neposlušnosti se změnil ke zlému na těle i na duši, ať je vyloučen.

2. Jestliže někdo tvrdí, že Adamova neposlušnost uškodila jen jemu a nikoliv jeho potomstvu, a tvrdí, že svatost a spravedlnost, kterou přijal od Boha, ztratil jen sám pro sebe a nikoliv také pro nás; nebo že zkažen hříchem neposlušnosti předal celému lidskému rodu jen smrt a tělesné tresty, nikoliv také hřích, který je smrtí duše, ať je vyloučen, protože protiče Apoštolu, který říká: „Skrze hřích jednoho člověka přišel na tento svět hřích a skrze hřích smrt, a tak smrt přešla na všechny lidi, protože (v něm) všichni zhrěšili.“ (Řím 5,12)

30giorni 3/2011

Překlad -lš-

Ad multos annos!

Neveliká katedrála Sv. Ducha v Hradci Králové zdaleka nestačila pojmout všechny, kteří přišli 14. května 2011 na slavnostní intronizaci nového sídelního biskupa Mons. Jana Vokála.

Při vstupu do katedrály políbil nastupující ordinář podle tradice kříž. Je to vzácný artefakt, který je údajně dílem pražského arcibiskupa Arnošta, rodáka z nedalekých Pardubic. Ale v odpoledním obřadu se jednalo ještě o přijetí jiného kříže, lid-

Slavnostní mše svatá v královéhradecké katedrále

K vzácným hostům patřili především čeští a moravští biskupové, apoštolský nunciatus v ČR Mons. Diego Causero i jeho předchůdce Mons. Erwin Josef Ender, dále emeritní vratislavský arcibiskup kardinál Henryk Roman Gulbinowicz, biskupové ze sousedních polských diecézí Legnica (sídelní biskup Mons. Stefan Cichy) a Świdnica (světící biskup Mons. Adam Bałabuch) a zástupci slovenského a německého episkopátu.

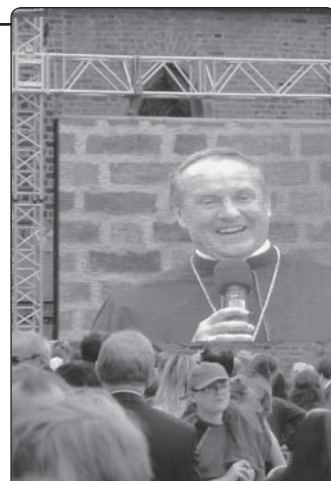
Nechyběli představitelé veřejné správy – primátor města Hradec Králové Zdeněk Fink, ministr zdravotnictví Leoš Heger, hejtman Královéhradeckého kraje Lubomír Franc, první náměstek pardubického hejtmána Roman Línek a první náměstek hejtmána kraje Vysočina Vladimír Novotný, na jejichž území královéhradecká diecéze zasahuje. Své čestné místo měla v katedrále také maminka nového biskupa paní Anna Vokálová a nejbližší příbuzní a přátelé.

ským očím sice neviditelného, ale mnohem těžšího než onen Arnoštův. Je to kříž biskupského úřadu, který byl vložen na bedra nejmladšímu z našich biskupů.

Všichni, kdo sledovali dojemný obřad intronizace v katedrále i jeho dohru na náměstí, mohli konstatovat, že 25. pastýř na biskupském stolci v Hradci Králové přímo vyzařoval velkou prostotou a skromností a svým laskavým a milým úsměvem si musel každého rázem podmanit. (Vzpomínal jsem přitom, jak mě před dvaceti lety jako mladý kněz přijal v nejvyšším poschodí vatikánského paláce a ukázal mi vzácné prostory, které běžným návštěvníkům nejsou přístupné.)

Nastupující královéhradecký biskup je v mnoha ohledech zcela odlišný od ostatních spolubratrů českého episkopátu: Aby se mohl ujmout své nové funkce, vrátil se domů po mnohaletém pobytu v zahraničí, především v Římě, kde získal takřka všechnu svou duchovní formaci. Vrátil se domů, ale kdykoliv pojedete do Říma, pojedete i tam jako domů. Všechna svá kněžská svěcení přijal, tak říkajíc, přímo u zdroje, „ad limina apostolorum“. Působil i daleko od vlasti až za oceánem.

Má velmi dobrou vědeckou průpravu, neboť získal církevní i světský doktorát v oboru prá-

Nový královéhradecký biskup po skončení slavnostních obřadů při setkání se svými diecézány, které se uskutečnilo na prostranství před katedrálou. Aby všichni dobře viděli, bylo setkání promítáno na velkoplošnou obrazovku.

va, což je pro výkon biskupské funkce velmi důležité. Podobně jako jako bl. Jan Pavel II., který mu udělil kněžské svěcení, i on svěřil svůj nový úřad především do rukou Panny Marie a nastoupil jej uprostřed měsíce, který je Matce Boží zasvěcen. Pod její ochranou a s její pomocí nechť je jeho služba novou mírou a velkým požehnáním nejen pro východočeskou diecézi, ale pro církve v celé naší vlasti. Ad multos annos!

Redakce Světla

Zemřel arcibiskup Karel Otčenášek

„Pan arcibiskup Karel Otčenášek mi zůstane v paměti nejen jako výjimečný pastýř naší diecéze, ale také jako mimořádná osobnost dějin církve v Evropě. A konečně i můj osobní vzor na cestě ke kněžství...“
Biskup Jan Vokál

V pondělí 23. května 2011 byl Pánem z tohoto světa povolán jeho věrný služebník Mons. Karel Otčenášek, arcibiskup a emeritní biskup královéhradecký. Zemřel tiše zaopatřen svátostmi ve 21.45 hodin v biskupské rezidenci v Hradci Králové, kde v posledním čase statečně nesl kříž stáří.

Rozloučení se zesnulým arcibiskupem Karlem Otčenáškem se uskuteční při pontifikální bohoslužbě v pátek 3. června 2011 v 10.00 hodin v katedrále Svátého Ducha v Hradci Králové. (V přípravě je přímý přenos televize Noe.) Po smutečních obřadech bude tělo zesnulého uloženo do připravené hrobky v presbytáři katedrály, kde spolu

s několika svými předchůdci bude očekávat den svého vzkříšení.

Mons. Karel Otčenášek se narodil se 13. dubna 1920 v Českém Meziříčí. Všechno v jeho dlouhém a požehnaném životě od studentských let v Praze, přípravy na kněžství v Římě, biskupské konsekrace, přes vězení, vyhnanství a osmileté plodné působení v královéhradecké diecézi po tiché ústraní v závěru jeho života bylo nesené tajemstvím evangelního poselství vyjádřeného ve známém „Per crucem ad lucem – Křížem ke světlu“. Svatodušní královéhradecká katedrála mu byla denní inspirací k nevšedním apoštolským aktivitám, kterými se hluboko vepsal do srdcí mnoha lidí. ČBK

ABRAHÁMOVA MODLITBA - pokračování ze str. 2

která se omezuje na potrestání hříšníků, jak to dělají lidé, ale spravedlnost odlišnou, božskou, která hledá dobro a vytváří je skrze odpuštění, které přetváří hříšníka, obrací ho a zachraňuje. Svou modlitbou tedy Abrahám nesvolává pouze odplácující spravedlnost, nýbrž spásný zásah, který s ohledem na nevině osvobozuje od viny i bezbožné a odpouští jim. Abrahámovu myšlenku, která se jeví takřka paradoxní, by bylo možno shrnout takto: S nevinými samozřejmě není možno jednat jako s provinilci, to by bylo nespravedlivé. Naopak je třeba jednat s provinilci jako s nevinými a uplatnit „vyšší“ spravedlnost, nabídnout jim možnost spásy, protože když provinilci přijmou Boží odpuštění, i oni se stanou spravedlivými, aniž by bylo třeba je trestat.

Cesta milosrdenství

Je to žádost o spravedlnost, kterou Abrahám vyjadřuje ve své přímlově, žádost, která se zakládá na jistotě, že Hospodin je milosrdný. Abrahám nežádá Boha o věc, která je proti jeho podstatě, buší na bránu Božího srdce, protože zná jeho pravou vůli. Jistě, Sodoma je velké město, padesát spravedlivých se zdá být málo, ale není snad Boží spravedlnost a jeho odpuštění projevem síly dobra, i když se zdá malé a slabší než zlo? Zničení Sodomy mělo zastavit přítomné zlo ve městě, ale Abrahám ví, že Bůh má jiné způsoby a jiné prostředky, aby položil hráz šíření zla. Právě odpuštění přeruší spirálu hříchu a Abrahám ve svém dialogu s Bohem apeluje právě na to. A když Hospodin přijme, že odpustí městu, pokud se tam najde padesát spravedlivých, jeho modlitba začne sestupovat k propastem Božího milosrdenství. Abrahám – jak víme – snižuje postupně počet neviných nezbytných pro záchranu: nebude jich padesát, mohlo

by stačit čtyřicet pět a pak stále níže až k deseti a pokračuje tak ve své prosbě, která se stává takřka smělou svou naléhavostí: „snad se jich tam najde čtyřicet... třicet... dvacet... deset.“ (srov. v. 29.30.31.32) Čím se počet stává menším, tím více se projevuje Boží milosrdenství a vyslovuje touhu po spáse, kterou Bůh žíví vůči člověku hříšníkovi.

Zlo totiž není možno akceptovat, musí být poznamenáno a zničeno trestem: zničení Sodomy má právě tuto funkci. Ale Hospodin nechce smrt hříšníka, ale aby se obrátil a byl živ (srov. Ez 18,23; 33,11). Jeho touhou je vždy odpouštět, zachránit, darovat život, proměnit zlo v dobro. Nuže, je to právě tato božská touha, která se v modlitbě stává touhou člověka a je vyslovena slovy přímlovky. Svou prosbou poskytuje Abrahám svůj hlas, ale také srdce Boží vůli: Boží tužbou je milosrdenství, láska a vůle po spáse a tato Boží tužba našla u Abraháma v jeho modlitbě možnost projevit se konkrétním způsobem v celých lidských dějinách, aby byla přítomná tam, kde je potřebná milost. Hlasem své modlitby dává Abrahám hlas Boží touze, která Sodomu nechce zničit, ale zachránit, dát život obrácenému hříšníkovi. A to je to, co Pán chce, a jeho dialog s Abrahámem je prodloužené a nesrovnatelné zjevení jeho milosrdné lásky. Nutnost nacházet spravedlivé lidi v celém městě se stává méně náročnou a nakonec by stačilo deset spravedlivých k záchraně celé populace. Z jakého důvodu se Abrahám zastavil u deseti, není v textu řečeno. Snad je to počet, který vyjadřuje nejmenší společenské jádro

(ještě dnes deset osob je nezbytné minimum pro židovskou veřejnou modlitbu). Jedná se tedy o maličký počet, malou částku dobra, na niž závisí záchrana z velkého zla.

Vysvobození ze zla

Ale v Sodomě a Gomoře se nenajde ani deset spravedlivých a města jsou zničena. Zničení, které paradoxně svědčí o nutnosti Abrahámovy přímlové modlitby. Protože právě tato modlitba zjevila spásnou Boží vůli: Pán je připraven odpouštět, touží to udělat, ale města byla zavřena v tak totálním a paralyzujícím zlu, že se zde nenašlo ani těch několik málo neviných, od nichž by mohla vzejít transformace zla v dobro. Protože právě to je ona cesta spásy, kterou žádal také Abrahám: být spasení neznamená prostě utéci před trestem, ale být osvobození od zla, které nás ovládlo. Nejde o eliminaci trestu, ale hříchu, onoho odmítání Boha a lásky, které již samo v sobě nese trest. Prorok Jeremiáš říká odbojnému národu: „Ať tě ztrestá tvá zlovolnost a potrestají tě tvé nevěry! Pochop a hled, jak zlé a hořké je opustit Pána, svého Boha.“ (Jer 2,19) A to je smutek a hořkost, od které chce Hospodin zachránit člověka, když ho zbavuje hříchu. Ale k tomu je zapotřebí vnitřní proměna, záchytný bod dobra, počátek, od kterého je možno začít přetvářet zlo v dobro, nenávisť v lásku, pomstu v odpuštění. Proto musí být ve městě spravedliví a Abrahám ustavičně opakuje: „snad se tam najdou...“ „Tam“, uvnitř reality zla musí být ony zárodky dobra, které může ozdra-

vovat a vrátit život. Je to slovo, které se obrací také k nám: aby se v našich městech našly zárodky dobra; abychom udělali vše, aby nás bylo nejen deset spravedlivých, abychom skutečně oživila naše města a zajistili jim přežití a zachránili se z této vnitřní hořkosti, jakou je nepřítomnost Boha. A v chorobné realitě Sodomy a Gomoře onen zárodek dobra nebyl.

Jediný Spravedlivý

Ale Boží milosrdenství v dějinách svého národa se rozšiřuje extrémně. Jestliže pro Sodomu postačilo deset spravedlivých, prorok Jeremiáš řekne jménem Všemohoucího, že stačí jeden spravedlivý (viz Jer 5,1). Počet ještě klesl, Boží dobrota se projevuje jako ještě větší. A přece ani to nestačí, překypující Boží milosrdenství nenachází odpověď dobra, kterou očekává, a Jeruzalém padne při obležení nepřátel. Bude zapotřebí, aby se Bůh sám stal oním spravedlivým. A to je tajemství Vtělení: aby zaručil spravedlivého, On sám se stane člověkem. Spravedlivý zde bude vždy, protože vždy bude On. Bude zapotřebí, aby Bůh sám se stal oním spravedlivým. Boží láska, nekonečná a překvapující, se plně zjeví, až se Syn Boží stane člověkem, definitivním Spravedlivým, dokonale Nevinným, který přinese spásu celému světu tím, že zemře na kříži; odpouští a přimlouvá se za ty, „kteří nevědí, co činí“ (Lk 23,34). Takže modlitba každého člověka najde odpověď, naše přímlova bude tedy plně vyslyšena.

Draží bratři a sestry, modlitba Abraháma, našeho otce ve víře, ať nás naučí otevírat srdce přehojnému Božímu milosrdenství, abychom v každodenní modlitbě dokázali toužit po spáse lidstva a žádat o ni s vytrvalostí a s důvěrou v Pána, který je veliký v lásce. Děkuji.

L'Osservatore Romano
19. května 2011
Mezitimulky redakce Světla
Překlad -lš-

DOVOLENÁ V CASTEL GANDOLFO

Také letošní léto stráví Benedikt XVI. ve svém letním sídle Castel Gandolfo. Od 6. do 27. července nebudou generální audience. Papež bude pracovat na třetím dílu knihy Ježíš Nazaretský.
Kath-net

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

dnešní člověk za nezbytnou, samozřejmou součást a přímo podmínku svého dosaženého blahobytu a životního způsobu. Stejně tak volá k Bohu o pomstu, jestliže blahobyt jedné části světa je vykopen bídou, hladem a smrtí milionů lidí a především dětí v jiné části světa.

A co si počít, jestliže právě generace, které se pokládají za nejspolehlivější, nejrozumnější a nejvděčnější, osobují si právo nakládat svévolně se sexualitou i s lidským životem a majetkem a žádný rozumný důvod není schopni je přesvědčit o zvrácenosti takového jednání? Není tu na místě odůvodněná obava, že zbloudilá civilizace, která svůj pokrok a znalosti využívá k ničení vlastního potomstva, svými zbesilými vynálezy sama sebe zahubí?

Starý zákon nám nepředstavuje jen zničující tresty, ale i kající návraty a národ povstávající z trosek. „Počínali jsme si vůči tobě hanebně, nezachovávali jsme přikázání, řády a práva,“ modlil se v troskách Jeruzaléma Nehemiáš... Těžký postih se nakonec projeví jako blahodárný zákrok, který má odstranit samotné kořeny do nebe volajících hříchů a osvobozuje člověka od toho, co zatím představuje neodolatelné pokušení k hromadění zla. Svrchovanost Stvořitele a jeho svatě vůle za žádných okolností nepředstavuje nic jiného než nejvyšší moudrost, nejvyšší dobrotu a nejvyšší spravedlnost.

K oprávněným obavám, že nám visí nad hlavou na velmi tenké niti Damoklův meč, není zapotřebí ani těch tak četných prorocství, která varují. To, co varuje samo o sobě a co nás musí přímo děsit, je ztráta soudnosti u těch, kteří vládou tomuto světu.

-/š-

Když už je řeč o Abrahámovi, připomeňme si, jak obdivu-

hodná byla nejen jeho spravedlnost, ale i jeho poslušnost, když se bez jediného dotazu a výhrady vypravil na horu Moria, aby tam podle Hospodinova příkazu obětoval svého milovaného Izáka. Letitý stařec viděl přece v tomto svém jediném synu oprávněně počátek naplňování Hospodinova slibu o svém čteném potomstvu. Jistě se v něm ozval také onen hluboký smysl pro spravedlnost, s jakým tak vytrvale až s troufalostí předsvědčoval Hospodina, že přece nemůže v Sodomě spolu s hříšníky zahubit

některého nevinného. Kdo byl v jeho očích nevinnější než jeho prvorozený miláček? Během tří dnů trvajících cesty na místo určené k oběti jistě o jejím smyslu mnoho přemýšlel, ale sotva měl představu o tom, jaký skutečný smysl a předobraz je skryt v jeho jednání. Co znamená zástupná oběť jednorozrozeného Božího Syna, o tom bude hovořit Izaiáš ve svém zpěvu o Božím služebníkovi teprve za více než 1000 let.

Všemohoucí a milosrdný Bůh dobře ví, že k záchraně hříšného a nevděčného lidského rodu nemůže najít v jeho vlastních řadách takové spravedlivé, aby s ohledem na ně ušetřil všechny ostatní. Ale protože miloval svět, vlastního Syna neušetřil, a za nás za všechny ho vydal.

V době, kdy se tato oběť Ježíše Krista historicky uskutečnila, nechápala její hluboký smysl ani jeho věrná družina, která ho tři léta provázela a byla svědkem jeho výkupné smrti. I plnost této pravdy patřila k těm, které jim Pán před svým odchodem nemohl sdělit, protože by ji nemohli snést. Bude úkolem Ducha Svatého, aby je postupně „vedl do celé pravdy“. To platí nejen pro apoštoly, ale pro nás všechny: bez Ducha Svatého nejsme

schopni pochopit a přijmout tajemství „celé pravdy“.

Tento výklad „celé pravdy“ v její nevyčerpatelné hloubce v průběhu dějin stále pokračuje a uskutečňuje se také mystickou cestou. Jak významná je tato cesta, to si uvědomujeme např. v měsíci červnu, zasvěceném

úctě Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Horlivý apoštol této úcty Mateo Crawley nám ve své meditaci, kterou přednesl na jedněch kněžských exerciciích (str. 8), velmi výstižně vysvětluje, jak podstatná a teologicky významná je úžasná pravda o Božském Srdci, kterou není možno redukovat na pouhou lidovou zbožnost.

Právě v době, kdy člověk začíná zbožňovat svůj rozum a snaží se mu všechno podrobit, ve skrytu ženského kláštera vysvětluje Pán prostřednictvím prosté řeholnice, že Boží jednání a postoje nepochopíme, jestliže do svého uvažování nezapojíme logiku srdce, které zná nejen kategorie uvažování, ale také darování a obětování.

Vážné a často skličující události současného světového dění a stále chmurnější a nejistější vyhlídky do budoucnosti v nás snadno vyvolávají pocity bezmoci a beznaděje. Jedinec si připadá jako objekt pouhé manipulace, se kterým se v podstatě nepočítá. Ale před Boží tváří ani ten nejposlednější z nás není zapomenut a těší se naopak až nepředstavitelné důstojnosti a důležitosti.

Spolu s tím, jak se nám dává Bůh stále hlouběji a důvěrněji poznat, získáváme také podrobnější obraz o oné božské „předloze“, podle které jsme byli stvořeni. To je velmi důležité, protože naše „podobnost“ s Bohem není jen dílem Stvořitele, ale i plodem naší spolupráce s Ním, která je pod-

Na slovíčko

statou a smyslem našeho života. Také své Božské Srdce a jeho tajemství nám Pán přiblížil a zjevil proto, aby nám tak upřesnil cestu, na kterou nás závazně pozval slovy: Následujte mě!

P. Crawley si povzdechl: „Jak by zajásali velcí světci dřívějších dob, kdyby znali, co známe my o Ježíšově Srdci!“ Umíme si představit, jak zcela jinak by vypadalo Abrahámovo vyjednávání s Hospodinem, kdyby znal to, co známe my? Věděl by, že to, co nejvíce rozhoduje o záchraně ohrožených, není počet spravedlivých, tedy jejich „kvantita“, ale především jejich „kvalita“, totiž podobnost a spojení s milovaným Božím Synem. Kolikrát to sám Pán zdůraznil jiné své zvolené duši, Conchitě Armidě: Otec má tím větší zalíbení v duších, čím více nesou podobu jeho Syna. Tato podoba je to jediné, co v nich hledá a miluje.

Pán Ježíš nám skrze tuto svou omilostněnou duši vzkazuje: „Člověk by musel být bez srdce, aby nepřijal to, co se mu svěřuje v těchto sděleních. Jedná se přece o hlas Otce, Syna, Bratra.“ „Já jsem vzkříšení a život. Chci vykoupit a spasit, a chci, aby svět našel nový rozlet, aby božské ctnosti v mnoha duších vyhaslé se vrátily a osvěcovaly cestu, která vede k nebi.“ „Největší službu mi může prokázat ten, kdo mě miluje a usiluje ze všech sil, aby modlitbou a obětmi odpověděl na mé touhy.“ „Nová satanská šelma vytrhla z pekla proti mé Církvi, proti všemu, co je duchovní a svaté. Ale Duch Svatý skrze Marii Neposkvrněnou přijde a zvítězí, pošlape Čistotu a Křížem pekelného hada.“

Modleme se, mnoho se modleme, aby se Duch Svatý dotkl našeho srdce a srdce našich kněží, abychom nejen poznali, ale následovali „plnou pravdu“ a aby svět našel onen nový rozlet. Byla by velká škoda stát v této rozhodující době stranou.

-/š-

Pondělí 6. 6. 2011: 6:05 Octava dies 6:35 Jen Bůh 7:05 Tibet 7:50 Přejeme si... 8:10 P.S. 8:35 Cesta k domovu 8:55 Pro vita mundi 9:35 Setkání ignaciánské rodiny - Lurdy 2006 10:35 Léta letí k andělům: Hana Ulrychová 10:55 Noekreace 11:05 Smysl utrpení 11:20 Sestry v akci 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Byzantské liturgické zpěvy 13:10 Kdo chce kam ... 14:10 Tři pronikavá světla 14:25 Vci v Lužici 14:55 Chemin Neuf 16:10 Vyškov [P] 16:20 GOODwillBOY VI. 17:00 NOEparáda [L] 17:50 Exit 316: Radost [P] 18:30 O Mlsálkovi 18:45 Druhé šance [P] 19:15 Tam a späť 19:25 Přejeme si... 19:45 H2Onews 20:00 U Pastýře: hostem Rudolf Zahradník [L] 21:00 Na koberečku 21:10 Na La Saletě 21:40 Kouzlo štipkých varhan [P] 22:00 Noční univerzita: Bůh mezi hrnci 22:40 Camerata Janáček 22:50 Hlubinami vesmíru s prof. Z. Stuchlíkem 0:05 Otazníky: O uzdravení z křesťanského pohledu.

Úterý 7. 6. 2011: 6:05 H2Onews 6:15 Koncert mladých virtuózů 7:30 Pro vita mundi: Eva Henychová 8:25 Vlkolínec 9:00 Bůh v Číně 10:00 Octava dies 10:30 Noční univerzita: Bůh mezi hrnci 11:10 Mikroregion Třemšín (1) 11:20 Salesiáni na Kubě 11:45 O Mlsálkovi 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Dechovka 12:35 Tři pronikavá světla 12:50 Tam a späť 13:00 Andělka 13:40 Putování modrou planetou: Tibet 14:25 Otazníky na téma: Okultismus 16:00 H2Onews 16:10 Papež mezi drogově závislými [P] 16:20 Jak potkávat svět (3) 17:35 Ve jménu Ježíše 18:00 Noeland (41) 18:30 O Mlsálkovi 18:40 Sedmihlásky 18:45 Zikův svět zvířat (13) 19:10 Noekreace (90) 19:30 Svět máma očima: Prašivá 2010 19:40 Zpravodajství [P] 20:00 Misie na živo [L] 21:00 Abrahám (1) [P] 21:35 Zpravodajství 21:55 Klapka s... Eduardem Mockem 22:55 Cesta k domovu 23:15 P.S. 23:40 Přejeme si... 0:05 Bez hábitu: Pauláni.

Středa 8. 6. 2011: 6:05 Zpravodajství 6:20 Bez hábitu 7:20 Noekreace 7:30 Kouzlo štipkých varhan 7:45 Ekoauto (18) 8:00 Setkání ignaciánské rodiny - Lurdy 2006 8:30 Elektronická kazatelna [P] 8:55 Zdravé teplo 9:15 Tam a späť 9:25 Abrahám (1) 10:00 Z krajiny kulturních tradic 2010 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 U Pastýře: hostem Jan Sokol 13:05 Druhé šance 13:45 P.S. 14:10 Na koberečku 14:30 Smysl utrpení 14:45 Vyškov 15:35 Znojmo 16:00 NOEparáda 17:00 V posteli chit-chat (12) [P] 17:55 Octava dies 18:30 Mlsálek je protivný [P] 18:40 Jak potkávat svět (3) 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 Léta letí k andělům: P. František Koutný [P] 20:25 Noční univerzita: Letnice jsou pro život [P] 21:45 H2Onews 22:00 Tygři oceánů (15) [P] 22:35 Vci v Lužici 23:05 Generální audience 23:35 Noekreace 23:45 H2Onews 0:00 Koncert mladých virtuózů.

Čtvrtek 9. 6. 2011: 6:05 H2Onews 6:15 Druhé šance 6:50 Léta letí k andělům: P. František Koutný 7:10 Dechovka 7:40 Šanghaj 8:05 Hubblův dalekohled 9:25 Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani 9:50 Otazníky na téma: Okultismus 11:20 Přejeme si... 11:45 O Mlsálkovi 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Koncert mladých virtuózů 13:25 Generální audience 13:55 U Pastýře: hostem Rudolf Zahradník 15:00 Noeland (41) 15:30 Cesta k do-

movu 15:50 Moja planéta: Život 16:00 Zpravodajství 16:15 Hudba na pražské Loreť 16:50 Tibet - Mezi nebem a zemí 17:35 Tesárov Hoblík, Hoblíkov Tesár [P] 17:45 Noekreace 18:00 Zikův svět zvířat (13) 18:30 Mlsálek 18:40 Pro vita mundi: Eva Henychová 19:15 Přejeme si... 19:40 Zpravodajství [P] 20:00 U NÁS (45) [L] 21:00 Dekor struktur 21:20 P.S. [P] 22:05 Tři pronikavá světla 22:20 Octava dies 22:50 NOEparáda 23:40 Vlkolínec 0:20 V posteli chit-chat.

Pátek 10. 6. 2011: 6:05 Zpravodajství 6:20 Noekreace 6:30 NOEparáda 7:20 Vci v Lužici 7:50 Vyškov 8:00 Hlubinami vesmíru s prof. Zdeňkem Stuchlíkem (2) 8:40 Noční univerzita: Letnice jsou pro život 10:15 U Pastýře: hostem R. Zahradník 11:15 Ve jménu Ježíše 12:05 Přejeme si... 12:35 Léta letí k andělům: P. František Koutný 12:55 Byzantské liturgické zpěvy 14:05 Kouzlo štipkých varhan 14:20 Exit 316: Radost 14:35 V posteli chit-chat 15:25 Druhé šance 16:15 Setkání ignaciánské rodiny - Lurdy 2006 16:45 Abrahám (1) 17:20 Z krajiny kulturních tradic 2010 17:55 Elektronická kazatelna 18:30 Jak se Mlsálek topil 18:45 Misie na živo 19:45 H2Onews 20:00 Noemova pošta: červen [L] 21:35 Vyškov 21:45 Na koberečku 22:00 Nedělní čtení: slavnost Soslání Ducha svatého [P] 22:30 Přejeme si... 22:50 Pro vita mundi: Eva Henychová 23:25 Putování modrou planetou 0:25 Tygři oceánů (15).

Sobota 11. 6. 2011: 6:05 H2Onews 6:15 P.S. 6:40 Misie na živo 7:40 Léta letí k andělům: P. František Koutný 8:00 Ve jménu Ježíše [P] 8:30 Noeland 9:00 Zikův svět zvířat (13) 9:25 V posteli chit-chat 10:30 Mše svatá z národní pouti ke sv. Anežce České v Doksanech. [L] 12:25 Nedělní čtení: slavnost Soslání Ducha svatého 12:55 Přejeme si... 13:15 Šanghaj 13:40 Studio Jan Pavel II.: VI. studio 14:50 Tři pronikavá světla 15:10 Angola, země afrického snu [P] 15:30 Dechovka 16:15 Pro vita mundi: Josef Vlček (1) [P] 17:00 Generální audience 17:30 Dekor struktur 17:55 Šalamounův chrám ve znojenské Louce? 18:40 Abrahám (1) 19:25 Nedělní čtení 20:00 Cesta k andělům: Jiří Bonaventura Štívar [P] 20:50 Papež, který změnil historii 21:10 Putování modrou planetou: Jemen - 1431 Hidžry [P] 22:50 Papež mezi drogově závislými 23:00 Chemin Neuf 0:20 Byzantské liturgické zpěvy: JM 2010.

Neděle 12. 6. 2011: 6:15 Nedělní čtení 6:45 Tesárov Hoblík, Hoblíkov Tesár 6:55 U NÁS 7:55 Zvířecí instinkty 8:25 Přejeme si... 8:45 Druhé šance 9:15 Kouzlo štipkých varhan 9:30 Šanghaj 9:55 Elektronická kazatelna 10:30 Mše sv. z kostela sv. Janů z Brna [L] 11:40 Na koberečku 12:00 Polední modlitba Sv. otce [L] 13:05 Dechovka [P] 13:40 Cesta k andělům: Jiří Bonaventura Štívar 14:35 Noční univerzita 16:00 Exit 316: Radost 16:40 Ve jménu Ježíše 17:10 Noeland 17:40 V posteli chit-chat 18:30 Benefiční koncert varhanní hudby na podporu organizace Setkání mládeže v Madridu [P] 20:30 Octava dies [P] 21:00 Léta letí k andělům: P. František Koutný 21:20 Přejeme si... [P] 21:40 Noekreace [P] 21:50 Abrahám (1) 22:30 Modlitba růžence z Fatimy [L] 23:30 Tesárov Hoblík, Hoblíkov Tesár 0:45 Papež mezi drogově závislými.

MULTIMEDIÁLNÍ DVD MISIJNÍ NEDELE - PROSBA O SPOLUPRÁCI

Letošní rok připravujeme nové **multimediální DVD Misijní neděle**, které chceme vydat k říjnové Misijní neděli. Součástí DVD bude nabídka k modlitebním aktivitám. Pokud byste měli nebo chtěli připravit a poslat nám podklady pro uspořádání **adorace, růžence, křížové cesty, vigilie** (modlitebního setkání) či **komentáře k obětním darům** s misijními symboly, budeme rádi. Vše by mělo být v misijním duchu, abychom to mohli dobře využít. Rádi na každém příspěvku uvedeme Váš kontakt, případně seznámíme tímto způsobem veřejnost s Vaší spiritualitou. Abychom stihli DVD vydat včas, potřebovali bychom Vaše příspěvky obdržet v elektronické podobě na e-mailovou adresu info@misijnidila.cz do 10. června 2011. Samozřejmě, že všichni, kdo se budou na tomto společném projektu podílet, multimediální DVD Misijní neděle dostanou jako dárek. **Více informací:** PMD, 534 51 Špindlerův Mlýn 33 • tel. 499 433 058 nebo 604 838 882 • e-mail: info@misijnidila.cz • internet: www.misijnidila.cz.

Hlavní téma 17. čísla **časopisu MILUJTE SE!** je věnováno prázdninové Antiochii. Jedná se o evangelizační akci mládeže pod vedením bohoslovců, která se letos pořádá již podvacáté. Mládež se tak učí být misionáři ve vlastní zemi.

V dalších číslech se můžeme seznámit například s kardinálem Štěpánem Trochoutou, na kterého vzpomíná i současný litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Některé možná překvapí stránky věnované Stalinovi a jeho dceři, ale Boží pohled může být jiný než náš. V zajímavém rozhovoru Mons. Aleš Opatrný přibližuje charismatickou konferenci. Opět nepochybí svědectví ze života a další povzbudivé myšlenky pro mladé, kteří chtějí růst k ideálu čistého srdce. Časopis si můžete **objednat na adrese redakce:** Časopis Milujte se!, 671 03 Vranov nad Dyjí 20 • e-mail: redakce@milujte.se. Všechna předchozí čísla najdete na www.milujte.se.

Biskupství královéhradecké - Diecézní centrum pro seniory nabízí: 9.-16. 7. 2011 pobyt pro prarodiče s vnoučaty - I. turnus, Marianum, Janské Lázně • 16.-23. 7. 2011 pobyt pro prarodiče s vnoučaty - II. turnus, Marianum, Janské Lázně • 20.-27. 8. 2011 pobyt pro prarodiče s vnoučaty - III. turnus, Marianum, Janské Lázně. **Bližší informace a přihlášky:** Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel. 495 063 661 nebo 737 215 328 • e-mail: dcs@diecezhk.cz.

Vážení čtenáři, z důvodu stále se rozrůstající programové nabídky TV NOE jsme nejdříve přistoupili ke zmenšení písma, abychom celý program TV NOE vtěsnali do vymezeného prostoru. Toto opatření již nebylo dostačující a velikost použitého písma se dostávala pod únosnou a čitelnou hranici. Z tohoto důvodu jsme po dohodě s vedením TV NOE přistoupili k uveřejňování zkrácené verze programu. Celý program TV NOE naleznete na internetové adrese www.tvnoe.cz a je také pravidelně zveřejňován na obrazovkách TV NOE mezi jednotlivými pořady.

Děkujeme za pochopení.

Redakce Světla

Cestovní agentura „Dvě Srdce“ (Monika Štampfelová) – POU- TĚ DO MEDŽUGORJE 2011

Při programu poutí jsou účastníci seznamováni s medžugorskými událostmi, s poselstvími z těchto mariánských zjevení, rozvíjejí svoji víru a modlitbu. Zařizujeme ubytování, tlumočení i dopravu. Nástupní místa podle vašich potřeb.

Termíny: 20. 6. – 27. 6. 30. výročí zjevení • **28. 6. – 3. 7.** sv. Petra a Pavla, slavnosti Srdce Ježíšova a Mariina • **3. 7. – 9. 7.** kněžský seminář, sv. Cyrila a Metoděje, sv. Marie Goretti, (moře) • **20. 7. – 27. 7.** sv. Magdalény, noční adorace, sv. Jakuba, sv. Jáchyma a Anny, (moře) • **29. 7. – 7. 8.** Modlitební festival mládeže, (zastávka u moře) • **12. 8. – 17. 8.** Nanebevzetí Panny Marie • **17. 8. – 24. 8.** Panny Marie Královny (na závěr poutě 2 dny alternativní program: osobní modlitební program v Medžugorji nebo pobyt u moře) • **5. 9. – 13. 9.** Narození Panny Marie + Kříževac, oslava Svatého kříže, (zastávka u moře 1. den) • **6. 9. – 11. 9.** Narození Panny Marie.

Přihlášky: u tlumočnice Moniky Štampfelové, formou SMS na tel. +38 763 344 671, e-mailem na adrese monikamed@seznam.cz nebo přes facebook. Klasickou korespondenci vyřizuje paní Stáňa Kretešová, Jiráskova 1448, 46 401 Frydlant v Čechách; tel. +420 485 107 615.

Ceny poutí: 2500 Kč + cena za ubytování v penzionech od 8 do 10 € za osobu/noc s možností vlastního vaření. Pro sociálně slabé možnost slev.

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ (BOŽÍHO TĚLA) – Křivoklát, ne- děle 26. června 2011

Program: 9.30 mše svatá v kostele sv. Petra v Křivoklátě-Amalíně (celebrant R. D. Ján Petrovič, rakovnický vikář) • 10.30 průvod ke čtyřem venkovním oltářům, uctívání Nejvyšší svátosti oltářní • 11.30 svátostně požehnaní v kostele sv. Petra. Na slavnost Vás srdečně zve Římskokatolický farní úřad Zbečno, č.p. 1, PSČ 270 24, tel. 313 554 881.

R. D. Ján Petrovič

KOSTEL SV. ANTONÍNA PADUÁNSKÉHO V BLATNICI POD SVA- TÝM ANTONÍNEM – ČERVEN 2011:

Duchovní obnova na téma křest – pátek 10. 6. v 17 hod., sobota 11. 6. v 9 hod. a neděle 12. 6. v 9 hod., vede Felix Ján Tkáč, OFMCap. z Bratislavy • **Koncert na Blatnické hoře** – neděle 12. 6. v 17 hod., vystoupí *Brno Gospel Choir a Kapucíni a Stanley* z Bratislavy • **Domácí pouť ke cti sv. Antonína** – pondělí 13. 6. v 17 hod. (Mons. Pavel Posád, biskup česko-budějovický) • **Hlavní pouť ke cti sv. Antonína** – neděle 19. 6. v 10.30 hod. (P. Vojtěch Kodet, O. Carm., ThD.), odpolední přednáška v 14.30 hod. (P. Vojtěch Kodet, O.Carm., ThD.).

SVATÁ HORA U PŘÍBRAMI – z programu na rok 2011:

26. června – oslava Božího Těla při mši svaté v 9.00, následuje eucharistický průvod (zazní skladby pro dva sbory a dvoje varhany) • **27. června** – Panny Marie, Matky ustavičné pomoci – při mši svaté v 17.00 zazní sborové skladby K. Břízy • **2. července** – Korunovace (vigilie) – 18.00 latinské zpívané nešpory, 19.00 modlitba růžence, 19.30 večerní mše svatá (celebruje P. S. Příbyl, CSsR) s průvodem se svícemi, 21.00 koncert cyklu *Hudba v nezvyklých souvislostech* v korunovačních kaplích (Atlantis collegium) • **3. července** – Korunovace – mše svaté v 7.30 a 9.00 (hlavní mše svatá, celebruje P. V. Pintíř, v provedení příbramských sborů a Příbramské filharmonie zazní *Orgelsolomesse* G. Zechnera), následuje průvod s milostnou sochou Panny Marie Svatohorské, další mše svaté v 11.00 a 15.30, nešpory v 16.15, možnost získání plnomocných odpustků • **14. srpna** – poutní slavnost – mše svaté v 7.30, 9.00 (hlavní mše svatá, následuje průvod a žehnání květin), 11.00 a 15.30, nešpory v 16.15, možnost získání plnomocných odpustků. **Další informace** na internetových stránkách www.svata-hora.cz.

Liturgická čtení

Neděle 5. 6. – 7. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 1,12–14
Ž 27(26),1.4.7–8a
Odp.: 13 (*Věřím, že uvidím blaho od Hospodina v zemi živých!*)
Nebo: *Aleluja.*
2. čt.: 1 Petr 4,13–16
Ev.: Jan 17,1–11a
Slovo na den: Ta hodina.

Pondělí 6. 6. – památka sv. Norberta

1. čt.: Sk 19,1–8
Ž 68(67),2–3.4–5ac.6–7ab
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Jan 16,29–33
Slovo na den: Buďte dobré myslí.

Úterý 7. 6. – ferie

1. čt.: Sk 20,17–27
Ž 68(67),10–11.20–21
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Jan 17,1–11a
Slovo na den: Oslav ty mne u sebe.

Středa 8. 6. – ferie

1. čt.: Sk 20,28–38
Ž 68(67),29–30.33–35a.35b–36c
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Jan 17,11b–19
Slovo na den: Ani já nejsem ze světa.

Čtvrtek 9. 6. – nez. pam. sv. Efréma Syrského

1. čt.: Sk 22,30; 23,6–11
Ž 16(15),1–2a+5.7–8.9–10.11
Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Jan 17,20–26
Slovo na den: Ty, Otče, ve mně a já v tobě.

Pátek 10. 6. – ferie

1. čt.: Sk 25,13b–21
Ž 103(102),1–2.11–12.19–20ab
Odp.: 19a (*Hospodin si zřídil na nebi trůn.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Jan 21,15–19
Slovo na den: Jiný tě přepásá a povede, kam nechceš.

Sobota 11. 6. – památka

sv. Barnabáše
1. čt.: Sk 28,16–20.30–31
Ž 11(10),4.5+7
Odp.: srov. 7b (*Zbožní uzří tvou tvář, Hospodine.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Jan 21,20–25
Slovo na den: Proč se o to staráš?

večer: vigilie slavnosti Soslání Ducha Svatého

1. čt.: Gn 11,1–9 nebo Ex 19,3–8a.16–20b
nebo Ez 37,1–14 nebo Jl 3,1–5
Ž 104(103),1–2a.24+35c.27–28.29bc–30
Odp.: srov. 30 (*Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země.*)
Nebo: *Aleluja.*
2. čt.: Řím 8,22–27
Ev.: Jan 7,37–39
Slovo na den: Jak říká Písmo, potečou proudy vod z jeho nitra.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

4. – 11. ČERVENA 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 6.		PO 6. 6.		ÚT 7. 6.		ST 8. 6.		ČT 9. 6.		PÁ 10. 6.		SO 11. 6.			
Antifona	642	722	642	722	642	722	642	722	642	722	642	722	1389	1556		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	642	722	642	722	642	722	642	722	642	722	642	722	1673	1893		
Antifony	654	735	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1249		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	654	736	658	740	661	743	664	747	667	750	670	754	1674	1556		
Antifona k Zach. kantiku	655	736	658	740	661	744	664	747	667	751	670	754	1389	1557		
Prosby	655	736	658	740	661	744	664	747	667	751	671	754	1675	1557		
Závěrečná modlitba	655	737	1388	1555	662	744	665	748	1388	1555	671	755	1389	1558		
Modlitba během dne:																
Hymnus	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723		
Antifony	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	655	737	659	741	662	744	665	748	668	751	671	755	674	759		
Závěrečná modlitba	655	737	659	741	662	744	665	748	668	751	671	755	674	758		
Nešpory:																
Hymnus	641	721	641	721	641	721	641	721	641	721	641	721	641	721		
Antifony	652	734	656	738	1056	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	676	760
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	676	760
Kr. čtení a zpěv	652	734	656	738	660	742	663	745	666	749	669	752	672	756	678	762
Ant. ke kant. P. M.	653	734	657	739	660	742	663	746	666	749	669	753	673	756	678	762
Prosby	653	735	657	739	660	742	663	746	666	749	669	753	673	757	678	763
Záv. modlitba	655	737	655	737	1388	1555	662	744	665	748	1388	1555	671	755	679	763
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

DOTISKY MCM

POSELSTVÍ NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA SVĚTU

Kolektiv autorů dle pramenů

Služebnice Boží sestra Josefa Menéndez měla v minulém století podobná zjevení jako v 17. století sv. Markéta Marie Alacoque. V poselství, které Spasitel sdělil sestře Josefě, je osvětlena hodnota životodárného spojení s Kristem. Kristus ukázal Josefě, co může učinit láska z nejnepatrnějších skutků, když se spojí s ním a jeho zásluhami. Kniha obsahuje nejen poselství, ale také životopis Josefy Menéndez. Vyšlo s církevním schválením.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • 3. vydání
Brož., A5, 104 stran, 82 Kč*

CESTIČKA K BOHU

Ferdinand Neubauer • Ilustrace Božena Brablecová

Modlitební knížka pro děti s kresbami Boženy Brablecové. Malým čtenářům pomůže k pochopení základů křesťanské víry (modlitba, den s Bohem, křest, biřmování, příprava ke sv. přijímání a ke svátosti smíření), starší si své znalosti prohloubí a dále rozšíří (svátost manželství, svěcení kněží, křížová cesta). Vyšlo s církevním schválením.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • 5., doplněné vydání
Váz., A6, 196 stran, 129 Kč*

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

JAN PAVEL II., MLADÍ LIDÉ A SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE • ROZHOVORY S MONS. RENATEM BOCCARDEM *François Vayne, Ariane Rollierová • Z francouzštiny přeložila Petra Jurečková*

Mons. Boccardo stál řadu let po boku Jana Pavla II., byl organizátorem SDM i zahraničních cest Svatého otce. Skrze jeho svědectví prozařuje vřelý vztah papeže k mladým lidem, kterým dokázal „nakazit“ mnohé lidi v církvi. Kniha přibližuje vznik a vývoj SDM a zabývá se i jejich budoucností. Rozhovory doprovází svědectví mladých lidí, pro které SDM znamenaly důležitý mezník v životě.

Paulinky • Brož., zúž. A5, 152 stran, 145 Kč

NÁVŠTĚVY JANA PAVLA II. U NÁS

Papež Jan Pavel II. navštívil naši zemi celkem třikrát. Poprvé v dubnu 1990. Při druhé návštěvě v květnu 1995 svatořečil bl. Zdislavu a bl. J. Sarkandra. V dubnu 1997 u příležitosti oslav milénia mučednické smrti sv. Vojtěcha navštívil Jan Pavel II. Českou republiku potřetí. Publikace věnovaná všem těmto papežovým návštěvám obsahuje úplné znění jeho projevů a promluv, oficiální pozdravy a proslovy prezidenta Havla a představitelů církve. Text je doplněn dokumentárními fotografiemi.

*Karmelitánské nakladatelství • Váz., 130x205 mm,
120 stran + 28 stran barevných obrazových příloh, 99 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.